

F.K.-Nytt

*Vi har overtatt ekspedisjonen av
NORGESKATALOGEN 1943.*

Norgeskatalogen 1943 vil i år bli ut-sendt til Frimerkets uke. Vi har over-tatt ekspedisjonen av årets katalog og alle bestillinger må derfor sendes til oss og ikke til Oslo Filatelist-Klub som tidligere.

På grunn av papirrasjoneringen kan det ikke trykkes nytt opplag av årets katalog så det gjelder å være tidlig ute med bestillingene.

Prisen er i år kr. 3,50 + porto kr. 0,20. Katalogen sendes mot postoppkrav eller mot betaling pr. postanvisning.

Norgeskatalogen 1943 er trykket på kunsttrykkpapir og kommer i samme gode utførelse som tidligere.

Ved siden av prisreguleringen er det også foretatt en del endringer i den nye katalog. Katalogen er ajour opp til Postforeningsmerkene.

Alle ordres vil bli ekspedert i den rekkefølge de innkommer.

Våre anbudssalg.

Vårt første anbudssalg på vårparten var ikke laget med tanke på fortsettelse. Den store interessen gjorde imidlertid at vi også sendte ut liste over auksjon nr. 2 som ble så veldigt som man kunne ønske seg det. Det inntok over 2000 bud fra alle kanter av landet som viser at det virkelig er behov til stede for slike anbudssalg. Oversiktene viser at interessen er minst i Oslo, Bergen og Trondheim, mens Sørlandet og Nord-Norge leder overlegen i antall bud.

På grunn av den store interesse har vi funnet å burde utvide vår katalog for november—desember. Den er på ca. 460 nummer fordelt på en lang rekke interessante områder. Denne gang har vi med en rikholdig avdeling fra Tyskland, England, Gibraltar og Malta som vi ikke har hatt særlig med fra tidligere. Interessen for Gammel-tyske stater er fremdeles stor og vi har derfor tatt med en avdeling også denne

gang. Videre inneholder katalogen oppgave over oppnådde priser ved forrige salg. Den koster kr. 0,30 og fås kjøpt direkte fra oss eller på De-No-La utstillingen.

Våre album.

Vårt Rex frimerkealbum, Sverige (som vi enno har et lite opplag av) ga mersmak og fra alle kanter kommer spørsmål om når resten av Skandinavia kommer. Albummene er under trykning, og det vil bli gitt meldinger etter hvert som de nye album kommer. Alle som har innsendt kuponger vil få skriftlig melding.

De-No-La og «B-bladene».

De som besøker De-No-La utstillingen vil ganske sikkert legge merke til at en lang rekke samlinger er oppsatt på samme slags blader. Det er våre «B-blader» i Borek format med netting trykk. På utstillingen kan De altså selv overbevise Dem om hvor godt inntrykk disse bladene gir. De koster kr. 0,15 og fås i frimerkeforretningene og på vår stand på utstillingen.

Utvalgssendinger.

Vår avdeling for utvalgssendinger har fått stor tilslutning fra hele landet. Vi mottar gjerne utvalgshefter til omsetning og lover selgerne hurtig oppgjør. Jo bedre merkene er jo bedre blir salget. Alle som har levert inn utvalgshefter til oss har vært tilfrels med resultatet så hvis De har gode dubletter så la oss omsette dem gjennom vår dublettsirkulasjon. Skriv oss etter oppgave over betingelser.

Vi kan leve:

4-blokker av 5, (sjeldent) 7, 10 og 20 øre tjeneste ny type stpl. første dag kr. 3,50. 4-blokk av Riksting stpl. første dag kr. 3,50. Universitet ubr. kr. 9. Legion ubrukt kr. 9. Quisling (1/2-42) begge merker ubrukt kr. 4. Nordraak førstedagsbrev kr. 2,50.

Ved bestilling må returporto for rek.-brev kr. 0,40 vedlegges.

FRIMERKEKOMPANIET
Tollbugt. 4IV, boks 684, Oslo — Telefon 25052

DE-NO-LA UTSTILLINGEN

(FRIMERKETS UKE 29/10—5/11 1942)

HÅNDVERKEREN

(ROSENKRANTZ G.T. 7)

Utstillingen åpnes for publikum torsdag 29. oktober kl. 14.

torsdag	29/10	åpen	kl. 14—20
fredag	30/10	»	» 13—21
lørdag	31/10	»	» 10—21
søndag	1/11	»	» 13—21
mandag	2/11	»	» 10—20
tirsdag	3/11	»	» 10—20
onsdag	4/11	»	» 10—20
torsdag	5/11	»	» 10—20

(Bemerk tidene.)

Utstillingen byr på mange interessante demonstrasjoner og viser flere fremragende samlinger.

Stor tombola — 25 øre pr. nr.

Utstillingens katalog 50 øre.

Entré: Voksne kr. 2,—

Barn » 1,—

Medlemmer av Oslo Filatelist-Klub løser partoutkort — seniormedl. à kr. 3,—, juniormedl. A og B à kr. 1,50.

Utstillingen har eget postkontor med særstempel.

Spesielle utstillingsbrevkort (til forsendelse) fåes kjøpt på utstillingen.

ARRANGØR:

OSLO FILATELIST-KLUB

(TELEFON UTSTILLINGEN 10893)

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: HARALD RISING
Redaksjonens adresse:
Post boks 2243 — Oslo

NR. 10

OKTOBER 1942

1. ÅRG.

Frimerkets uke.

I sirkulærskrivelse av 1. juli d. å. til forbunds-klubbene meddelte Norsk Filatelistforbund at det vilde støtte *Morgenpostens tanke* (*Witzøe*) om arrangement av en *Frimerkets uke høsten 1942*. Forbundet oppfordret samtidig klubrene til hver på sin kant å gå inn for et slikt arrangement — helst i samband med en propagandautstilling.

Som forholdene i dag er kunde ikke tids-punktet for slike arrangements være mer uheldig valgt — flere av klubrene er for øyeblikket sted-løse, og har måttet innstille den ordinære drift inntil videre. På den annen side har de klubber som virker under lettere forhold med liv og sjel gått inn for å følge Forbundets appell — noe som lover godt for framtiden.

Interessen for å samle frimerker er i dag så hektisk som vel tenkes kan. De ansvarlige ledere skal ikke behøve å bekymre seg om tilgangen av nye samlere — og nye medlemmer til sine respektive klubber. Tiden i dag skulde derfor heller ikke tilsynelatende være det rette øyeblikk for slike propagandamessige tiltak.

Når *Frimerkets uke* allikevel vil bli en realitet, så skjer det i forståelsen av hvor nødvendig det er nettopp i dag å lede de mange nye samlere inn på rett veg. *Frimerkets uke* — og de mange utstillinger som tross alle vansker vil komme i stand — skal derfor ikke beskjæftige seg så meget med å fange inn nye proselytter som med den ting å gi samlerne en rekke positive bidrag til en nærmere innføring i den edlestes av alle samlerhobbies — filatelen.

Morgenpostens tanke er ikke ny av året — her hjemme hadde forsåvidt Oslo Filatelist-Klub for lengst planer ferdige om et lignende projekt — De-No-La Utstillingen. Lignende propaganda-

messige tiltak er årvisse i en rekke land. Det er grunn til å peke på forholdene i Danmark — her holdes årlige filatelistdager (Danmarks Filatelist Union) — og i samband hermed større utstillingar. Disse alternerer mellom de forskjellige klubber, og virker overmåte fruktbringende. Ved siden herav har de også en frimerkets dag; noe vi kjenner til bl. a. også fra tysk filateli.

Norsk Filatelistforbund fortjener stor takk fordi det no — selvom tiden ellers er vanskelig — vil søke å realisere tanken om et tilbakevendende fast arrangement. Utviklingen må føre oss dit-hen at norske samlere kan gis anledning til å møtes ved regelmessige, hyppigere landsmøter enn tilfellet har vært til no. Landsmøtene bør ennvidere være den faste ramme om nasjonale frimerkeutstillinger hvor norske samlere kan møtes til edel kappestridd innenfor vårt fredelige felt. Det er ingen kunst å utvikle disse tanker teoretisk i en tidsskriftsleder, å føre tankene til en realitet er værre. Forbundet må i så tilfelle bygges videre ut — i første rekke økonomisk — og alle bestrebeler bør derfor også gå i den retning. *En regelmessig kontakt landsdelene imellom under Forbundets auspiser — landsmøter t. eks. annet hvert år alternerende — og i samband med landsmøtene nasjonale utstillinger vil uten tvil kunde gi norske samlere og norsk filateli den helhet som vi hele tiden har savnet så sterkt.*

Matte således *Frimerkets uke* i år betegne inngangen til at slike tanker kunde vinne gjenn-klang fra landsende til landsende. I disse ønsker samler filatelistene seg under Forbundets appell om *Frimerkets uke høsten 1942*.

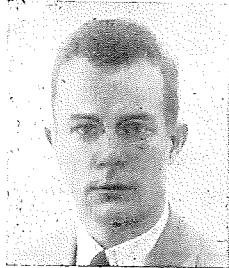
Harald Rising.

Forbundsformannens kommentar.

I forrige nr. av tidsskriftet brakte vi intervjuer med 13 av våre ledere. Denne gang har vi bedt Forbundets formann, læge Per Gellein, om å kommentere uttalelsene fra de 13 i samband med «Frimerkets uke».

Den første «Frimerkets uke» her i vårt land skal holdes no i oktober måned og alle Forbundets klubber vil, så langt som forholde tilater det, gjøre propaganda for vår hobby ved åpne møter, utstillinger, osv. Er det noen grunn til å holde en slik «Frimerkets uke» no? Vi så i det forrige nummer av tidsskriftet at alle klubbformennene berettet om en stadig økende interesse for filatelién og om en tilgang på nye medlemmer som aldri før. Det er for tiden ingen mangel på frimerkesamlere, det er frimerker det er mangel på og følgen er at disse er kommet opp i priser som bare for få år siden ville ha forekommet oss rent fantastiske. Men ikke alle disse nye medlemmer er samlere for hobbyens egen skyld, det er gått spekulasjon i frimerkesamling, det regnes for en god kapitalplasering og prisene på merkene vekker større interesse enn disse selv og studiet av dem. Men når tidene igjen blir anderledes vil nok mange av de no hamstredre merker igjen komme ut på det åpne marked, til glede for de virkelig alvorlige samlere. Og det er til dem «Frimerkets uke» først og framstår bærende bud. Det sitter mange både kortere og viderekomne samlere og steller med sine merker i ensom majestet, av mere eller mindre falsk beskjedenhet melder de seg ikke inn i noen klubb hvor de både kunne få og gi mange gode impulser. I klublene er det plass for alle, både de små og de store samlere og likegyldig hvilken gren innen filatelién de spesielt dyrker. Det er en av de ting som øker sjarmen ved vår hobby at den er så allsidig, det behøver aldri å bli monotonii over den.

A skaffe medlemmene materiale er og vil alltid bli den viktigste oppgave for klublene og byttevirksomheten har alltid inntatt en sentral plass i klubblivet. Men dette å skaffe materiale er ingen lett oppgave no om dagen. Importen er for en stor del stoppet og de lagre som finnes innen hver enkelt klubb vil etterhvert bli tappet for det som har interesse. Til en viss grad kan dette avhjelpes ved bytte klublene seg imellom og begynnelsen er her allerede gjort ved den byttesirkel som er kommet i stand på initiativ av klublene i Drammen og Tønsberg og som no omfatter en rekke av våre klubber. Men det er et stort spørsmål om dette ikke burde utbygges videre så den kom til å omfatte alle klublene innen Forbundet og ledet av dette. Det gjalt da å finne kvinnen eller mannen som både hadde tid nok og interesse nok til å påta seg denne oppgaven. Og helt billig ville det ikke bli, det ville jo bli et temmelig stort administrativt apparat som måtte settes i sving og den omsetningsskatt som no er pålagt all byttevirksomhet øker også omkostningene. Derimot synes jeg at det er mere

tvilsomt om Forbundet skal gå igang med formidling av nyheter, det er en ting som etter min mening bør være overlatt våre handlere.

Spørsmålet om en sentralisering av byttevirksomheten bør vel imidlertid bli gjenstand for behandling på et landsmøte og en av klubbformennene nevnte i forrige nummer at landsmøter burde holdes noe hyppigere, helst hvert år. De besværlige reiseforhold for tiden gjør det vanskelig å realisere denne tanke no, men det er en selvfølge at hyppigere landsmøter ville være et gode. De forskjellige klubber og deres medlemmer ville da komme ganske anderledes i intim kontakt med hverandre. Et skritt i samme retning vil forhåpentlig også vår nye fellesmatrikkel være, den skal komme ut til jul. Tidligere holdtes landsmøter hvert tredje år, i de no gjeldende lover er det ingen bestemmelser om hvor hyppig landsmøter skal holdes.

Men foreløpig er vi altså for en stor del henvist til våre norske merker og disse blir studert som aldri før. Og noen sviktende tilgang på nyheter kan vi såvidt ikke klage over. Forhåpentlig er vi dog kommet inn i et sundere spor ved det prinsipp Postverket har fulgt ved de siste utgaver og ikke offentliggjort opplagsstørrelsen. Det er i det hele tatt gledelig å se hvor lydhørt vårt Postverk er for henstillinger fra filatelistisk hold. Det så vi jo også da det gjalt det stridende eple, førstedagsstemplene. Selvsagt må vi være enige om at det er «lagete filatelistika», men det er også så meget annet som vi samler på og det er da en frivillig sak om man vil samle dem eller ikke.

I det hele tatt bør vi vokte oss for å skjematisere frimerkesamling for meget, den ene samling skal ikke være et speilbillede av den annen, hverken med hensyn til samlingens innhold eller den måte den er montert på. Det må her, i alle fall til en viss grad, være spillerum for hver enkelt samlers interesse og fantasi.

Og til slutt en ting til. Har en noe på hjerte som er av interesse for filatelién her i Norge, så kom fram med det, og da er Norsk Filatelistisk Tidsskrift det rette forum. Vårt tidsskrift har hatt de vanlige barnesykdommer å kjempe med og hertil kommer de vanskeligheter som papirrasjoneringen forårsaker, men disse vil forhåpentlig etterhvert bli overvunnet slik at bladet vil komme til å innfri de store forventninger som vi vel alle stilte til det da det ble startet.

Oslo Filatelist-Klub

har henledet Handelspolitiets oppmerksomhet på de mange nye frimerkeforhandlere (tobakk- og kortevarerforretninger etc.) med anmodning om å påse at lovens krav om en slik handelsvirksomhet nøye blir fulgt. Den har samtidig reist spørsmålet om ikke en slik forhandlervirksomhet bør være undergitt autorisasjon under medvirken fra filatelistorganisasjonenes side.

De-No-La Utstillingen.

Utstillingskomiteens formann, kjøpmann *I. I. Jacobsen*, uttaler seg:

De-No-La Utstillingen åpnes torsdag 29. ds. og spenner som navnet angir over de nordiske land.

Opprinnelig var utstillingen tenkt som en fremvisning av de innkomne samlingene til De-No-La konkurransen, der i det øyeblikk dette skrives er under bedømmelse. Imidlertid modnede planen om en mer omfattende utstilling, og der har vært søkt rundt om for å gjøre utstillingen så illustrerende og forklarende som mulig. Dette er ikke uten grunn. Årsaken ligger i det hyggelige resultat Oslo Filatelist-Klub har hatt av sine junior-avdelinger. Disse grupper ble startet for vel et år siden, og Oslo-klubbens seniormedlemmer har arbeidet jevnt og sikkert framover med de mange juniormedlemmer som etterhånden har meldt seg. Det er allerede no store resultater, men der trengs videre utbygging, ikke bare for de som no nyter godt av klubben, men for de mange som ikke har meldt seg, unge og gamle, hva enten det skyldes beskjedenhet eller manglende kjennskap til hvor tiltalende vår hobby er.

Så vidt vites har våre hjelpemidler aldri vært gjenstann for en samlet utstilling, like lite som man tidligere har forsøkt med demonstrasjoner av vårt arbeid. Litt av hvert vil komme fram

under denne utstilling, og som komiteen håper, til rettledning og voksende interesse hos mange som i dag famler. Hensikten med den mer tekniske del av utstillingen er jo også i stor grad å forsøke å nå de mange som ikke er samlere eller filatister, men som i den senere tid «er kommet borti det». Med direkte demonstrasjoner av vårt arbeid med de kjære små lapper vil vi prøve å gjøre vårt til at en bedre behandling må times frimerkene hos de som ikke skatter dem på samme måte som vi gjør.

Med den lille avdeling for filatelistisk frankatur håper vi hos i hvert fall noen å vekke interessen for ikke bare å skaffe frimerker i markedet, men også direkte å nyttiggjøre seg de økonomiske fordeler en velvalgt frankatur byr.

For noen av hver vil vel den retrospektive oversikt over våre album vekke muntere og hyggelige minner, men kanskje også gi sine «hipp».

Alle har noget å lære, selv det å sette hengsler på frimerkene er det nødvendig å vise, for ikke å snakke om de mange hjelpemidler vi bruker, men de skal brukes riktig. Det er fristende ved måling av et overtrykk å se det litt fra siden så det blir det «gode», og bare en brokdel i avstand kan gjøre at to forskjellige par øyne møler forskjellig. Vi håper å kunne vise disse ting i praksis, og ikke å forglemme, hva man skal bruke for å være sikker.

I den sikre tro at alle vil være tjent med et besøk ønskes hjertelig velkommen til De-No-La utstillingen.

I. I. Jacobsen.

(Forts. fra nr. 6—7.)

De ungarske vannmerker.

Jeg må begynne med å rette en korrekturfeil i min første artikkel. Det gjelder lengden av akserne i vannmerke nr. 1. Lengdene av disse akser skal være 37 og 33 mm. De var riktige oppført i manuskriptet og likeledes trykt riktige i korrekturavtrykket, men da jeg selv skulle lese korrektur — og korrekturlesningen skulle gå rask for seg, kom jeg i farten til å forveksle tallene for vannmerke 1 med dem som gjelder for vannmerke 2, hvor de tilsvarende lengder er 47 og 43 mm. På s. 107, 2. spalte nederst står: 47 x 42 og på s. 108, 2. spalte står: 47 x 43. De siste tallene er visstnok de riktige. Det er ikke så godt å angi disse tallene på millimeteren. Ellipsen er jo nokså tykk, minst $\frac{1}{2}$ mm, og det blir da et spørsmål om en skal regne med de ytre eller de indre mål. Forøvrig nevnte jeg s. 108 at de to vannmerker nr. 2 og 3 er så like, at det er vanskelig å holde dem fra hverandre. Det er riktignok noen små avvikelsene, som leseren vil oppdage når han begynner å sammenlikne de to vannmerker, men avvikelsene er temmelig ubetydelige, og jeg tror neppe at forskjellen kan merkes på selve frimerkene. I hvert fall har ikke jeg kunnet klare å holde de to vannmerker ut fra hverandre ved direkte studium av disse.

Jeg nevnte s. 107 at en undertiden ser en tydelig firkant med krumme sider mer eller mindre sentralt på frimerket. Hvis en da ikke samtidig

ser noe av «kr» i vannmerke 1 eller av kronen i vannmerke 2 eller 3, vil nybegynneren kanskje ikke kunne avgjøre enten han har et merke av serien 1881—1891 eller av serien 1898—1899. Jeg burde derfor ha tilføyd noe om størrelsen av disse firkanter og dobbeltsegmentene mellom disse. I vannmerke 1 har diagonalene i firkanten en lengde av omtrent 10 mm, mens høyden i dobbeltsegmentene er 6—7 mm. Hvis firkanten faller nøyaktig i frimerkets sentrum, vil en visstnok ikke se noe av bokstavene K eller R. I de fleste tilfeller faller firkanten noe ut fra merkets sentrum, og da vil en ofte se den øvre eller nedre del av en bokstavene eller av begge. Men hvis en som vannmerke ser en firkant som dekker nesten hele merket, har en sikkert for seg et frimerke av serien 1898 eller 1899. Firkantene i vannmerket er her ca. 25 mm og høyden i dobbeltsegmentene bare ca. 3 mm. Hvis firkanten står symmetrisk på frimerket, vil en dog som regel se litt av kronen i midten av ellipsen (eller sirkelen), f. eks. de to krokene som henger ned fra kronens grunnelipse. Disse to krokene strekker seg nemlig langt ned mot de tilgrensede firkanter, ringkorset på toppen av kronen nærmer seg den 3. firkant, mens den 4. firkant riktignok står nokså langt fra den tilstøtende del av kronen. Det kan derfor — om enn temmelig sjeldent — hende at en kun ser firkanten og intet

av den øvrige del av vannmerket. Størrelsen av firkanten er imidlertid som nevnt helt avgjørende. Dvs. firkanten kan ikke avgjøre om en har for seg et merke av serien 1898 eller 1899. Men en må da i tilfelle studere papirkvaliteten.

I året 1900 forlater Ungarn brevmønstret i sine frimerker og utgir nye merker i det såkalte «turulmønster». I midten av frimerket står no en Stefanskroner, uten omrammede ellipse eller sirkel. Dessuten er avstanden mellom vannmerkene avpasset til frimerkene, så det bare skulle bli et vannmerke på hvert frimerke. Imidlertid har trykkeriet ikke tatt noe hensyn til vannmerkets plass på merkene. På noen merker vil en derfor kunne finne et helt, fullstendig vannmerke, på andre merker deler av to vannmerker over hverandre eller ved siden av hverandre, altså vertikalt eller horisontalt, og endelig finner vi på andre merker deler av 3 eller 4 vannmerker. I samtlige tilfeller kan også vannmerket stå på hodet, og kronen kan være høyre- eller venstrevendt. Stefanskronen har på toppen en kule med et derfra utgående skråstillett kors. Etter som dette kors vender til høyre eller til venstre, blir vannmerket høyre- eller venstrevendt. Men korset i vannmerket er ganske lite, og det er som regel ikke godt å avgjøre om det vender til høyre eller til venstre. Jeg har i hvert fall ikke funnet det regningssvarende å søke en oppstilling av serien med høyre- og venstrevendte vannmerker. Derimot kan en godt spesialisere slik: et vannmerke rett og omvendt, deler av to vannmerker horisontalt rett og omvendt, deler av to vannmerker vertikalt rett og omvendt og deler av fire vannmerker rett og omvendt. Til å gjennomføre denne spesialisering trenges frimerker med 128 forskjellige stillinger av vannmerket. Samler en tillike på ubrukete frimerker, må jo antallet fordobles. Tallet 128 gjelder for serien 1904 med taggingen $12 : 11\frac{1}{2}$. Den samme spesialisering kan naturligvis også gjennomføres for serien 1906 med taggingen 15. Her mangler en verdi, nemlig 5 kroner, så antallet for denne series vedkommende innskrenkes til 120. Hertil kommer så portomerkene 1905–1906 med samme tagginger og samme stillinger av vannmerket som de alminnelige frimerker.

Samtidig utkommer nytt avismerke, avismerke nr. 7. I sedet for en konvolutt får avismerket i sentrum det ungarske våpen med en Stefanskroner på toppen.

På denne tid får Ungarn også sine første portomerkene, i 1903. Det er med respekt å melde kjedelige merker. Verditallet står i et fargeløst ovalt sentrumsparti, som igjen er omgitt av noen uinteressante slyngninger. Størrelsen er den samme som ved de alminnelige turulmerker, bare med den forskjell at portomerkene har fått den største dimensjon 26 mm som bredde og den mindre dimensjon 22 mm som høyde. Taggingen er også den samme som for de ordinære merker, altså $K 11\frac{1}{2} : 12$ og $L 11\frac{1}{2}$. Da ungarterne uten tvil er et kunstelskende folk, er det uforståelig at disse kjedelige portomerkene i talltypen holdt seg så lenge som til 1921, da de ble avløst av «Schnitter»-(kornskjærer)merker med overtrykk.

De første portomerkene og det ovenfor nevnte nye avismerke hadde vannmerke nr. 3.

V. epoke. Vannmerke nr. 4.

I 1904–1906 trykkes frimerker, portomerkene og avismerket opp igjen. Taggingen $L 11\frac{1}{2}$ blir ikke gjentatt. Denne taggingen slutter altså med

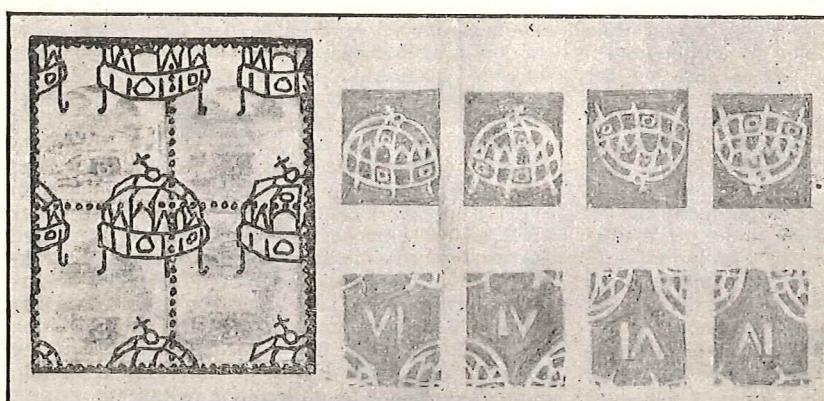
den første turulutgave. Først trykkes frimerker og portomerkene i taggingen $K 12 : 11\frac{1}{2}$, og senere får merkene den nye taggingen 15. Merkene i denne periode får et nytt vannmerke: vannmerke nr. 4.

Dette nye vannmerke er betydelig forenklet fra de tidligere. Det består ganske enkelt av en Stefanskroner, uten omrammede ellipse eller sirkel. Dessuten er avstanden mellom vannmerkene avpasset til frimerkene, så det bare skulle bli et vannmerke på hvert frimerke. Imidlertid har trykkeriet ikke tatt noe hensyn til vannmerkets plass på merkene. På noen merker vil en derfor kunne finne et helt, fullstendig vannmerke, på andre merker deler av to vannmerker over hverandre eller ved siden av hverandre, altså vertikalt eller horisontalt, og endelig finner vi på andre merker deler av 3 eller 4 vannmerker. I samtlige tilfeller kan også vannmerket stå på hodet, og kronen kan være høyre- eller venstrevendt. Stefanskronen har på toppen en kule med et derfra utgående skråstillett kors. Etter som dette kors vender til høyre eller til venstre, blir vannmerket høyre- eller venstrevendt. Men korset i vannmerket er ganske lite, og det er som regel ikke godt å avgjøre om det vender til høyre eller til venstre. Jeg har i hvert fall ikke funnet det regningssvarende å søke en oppstilling av serien med høyre- og venstrevendte vannmerker. Derimot kan en godt spesialisere slik: et vannmerke rett og omvendt, deler av to vannmerker horisontalt rett og omvendt, deler av to vannmerker vertikalt rett og omvendt og deler av fire vannmerker rett og omvendt. Til å gjennomføre denne spesialisering trenges frimerker med 128 forskjellige stillinger av vannmerket. Samler en tillike på ubrukete frimerker, må jo antallet fordobles. Tallet 128 gjelder for serien 1904 med taggingen $12 : 11\frac{1}{2}$. Den samme spesialisering kan naturligvis også gjennomføres for serien 1906 med taggingen 15. Her mangler en verdi, nemlig 5 kroner, så antallet for denne series vedkommende innskrenkes til 120. Hertil kommer så portomerkene 1905–1906 med samme tagginger og samme stillinger av vannmerket som de alminnelige frimerker.

Vannmerket er som nevnt en Stefanskroner. Kronen tenkes sett litt ovenfra, i perspektiv. Den synlige nedre begrensningelinje (halvparten av en ellipse) er derfor buet nedad (konveks). På tysk kalles den: *Krone in Stirn* (Stirn = panne).

I innledning til denne epoke har jeg nevnt at taggingen $L 11\frac{1}{2}$ forsvinner med den første serie turulmerker. Herfra er det bare en unntagelse, nemlig 2 kroner. Den forekommer både i taggingen $K 12 : 11\frac{1}{2}$ og $L 11\frac{1}{2}$, begge fra 1904 og i taggingen 15 fra 1906. Taggingen $L 11\frac{1}{2}$ er selvagt den sjeldneste.

På enkelte frimerker forekommer kvalitetsmerket i 4 forskjellige stillinger: VI, IV, IA og AI. Men slike merker er temmelig sjeldne og betinger liebhaberpris.

Vannmerke nr. 4.

VI. epoke. Vannmerke
nr. 5 og 6.

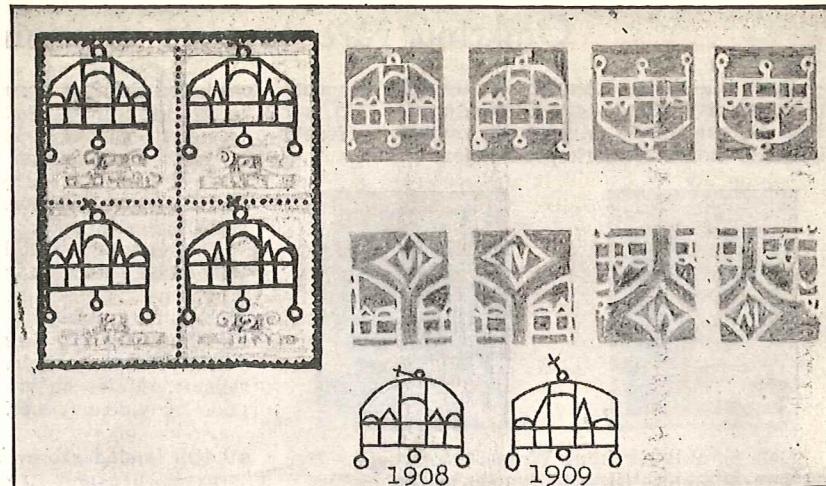
Det går bare ett par år, til 1908—1909, og vi får et nytt vannmerke, i to litt forskjellige utforminger.

Vannmerket består fremdeles av en Stefanskrona. Men denne gang er kronen sett i «krett front», slik at kronens nedre begrensning blir en vannrett linje. Tyskerne kaller denne kronen: «Krone in Seiten». Fra enderne av grunnlinjen går rett nedover en kort stav på ca. 3 mm og fra midten av grunnlinjen en stav på ca. 1 mm. I enderne av disse stavene henger så en ring med diameter litt over 1 mm. Vi kan derfor gjerne kalte denne kronen: *ringkrone*. Tyske betegnelse er: «Ringelkrone». Også her er størrelsen av kronen avpasset slik at det egentlig skulle falle ett vannmerke på hvert frimerke. Men vi finner også her den samme variasjon med hensyn til vannmerkets placering som omtalt under epoke V. Kronen kan også ha vært høyre- eller venstrevert. Vi finner også kvalitetsmerket i vannmerket, i de samme 4 forskjellige stillinger som nevnt for vannmerke IV. Det er bare den forskjell at kvalitetstegnet er omgitt av en firkant med krumme sider. (Se tegningen!) Merker med slike kvalitetstegn er meget sjeldne.

I 1908 trykkes nytt avismerke og i 1909 nye portomerker med vannmerke nr. 5 og 6. Avismerket er fremdeles uttagget, de øvrige kun tagget 15.

Jeg nevnte i innledningen til dette avsnitt at det nye vannmerke fikk 2 litt forskjellige utforminger. Den første utforming ble gjort i 1908, den annen i 1909. Forskjellen kan sees på tegningen. På kronen fra 1908 er den øverste begrensninglinje sammenhengende krumm, men den i 1909 består av 3 nesten rettlinjede deler. Korset på toppen av kronen ligger helt overende, nesten horisontalt i 1908, men har den mere vanlige stilling i 1909. Forøvrig er det også litt forskjell på utformingen av delene inne i selve kronen. Men forskjellen er nærmest av teoretisk art. Kronens øvre begrensninglinje er neppe så utpreget rund eller så utpreget rett linjet som de to tegninger viser. Det mest avgjørende skulle være toppkorsets stilling. Men hvis merket er aldri så lite slitt på baksiden — og det blir det lett ved å skifte hengsler noen ganger —, så er ikke stillingen så lett å konstatere. Lettest burde avgjørelsen bli på ubrukte merker og på merker med bare 1 vannmerke. Men et sentralt plassert vannmerke treffer en ikke så ofte på.

Da jeg i slutningen av 20-årene begynte å spesialisere Ungarn, sondret hverken Michel eller Erdödi og Knems spesialkatalog mellom de 2 vannmerker. Først i 3. tillegg av nevnte spesialkatalog som utkom i 1931, oppføres priser både på merkene fra 1908 og fra 1909—1913. Michel kom vel etter noen år senere. I Michel betegnes merkene fra 1908 med x og merkene fra 1909—

Vannmerke nr. 5 og 6.

1913 med y. Da x-merkene bare ble trykt i 1908, mens trykningen av y-merkene begynte i 1909 og holdt ved til 1913, er selsagt x-merkene betydelig sjeldnere enn y-merkene.

I Michel 1942 s. 1141 er nevnt at fordelingen av vannmerket var planlagt slik at hvert frimerke skulle få to halve kroner, men at det hyppig finnes merker med fullstendig vannmerke på grunn av unøyaiktig innlegging av arkene, hertil er å merke at frimerkene både kan oppvise et helt vannmerke, to halve deler ved siden av hverandre, to halve deler over hverandre og deler av 3 og 4 vannmerker, og i samtlige tilfeller både opprett og omvendt.

Da min spesialisering av denne serie så vel som av Ungarn forøvrig var begynt før en var blitt oppmerksom på de to utforminger av vannmerket, og da jeg er kommet over forholdsvis få utvilsomme x-merker, har jeg ikke funnet det hensiktsvarende å bryte opp seriene og fordele dem på x- og y-merker. Det skulle være interessant å få vite om andre Ungarn-samlere har hatt lettere for å få tak i eller konstatere x-merkene enn jeg. (Forts.)

Hønefoss, for tidleg ute.

1. april 1925. Det var polmerka sin utsendingsdag. Likevel fann ein ein hende gong desse merka stempla «Hønefoss 24. III. 25».

Grunnen er denne: På føremiddagen grytidleg den 24. mars 1925, straks Hønefoss postkontor hadde opna sine portar, fekk vi to frimerkesamlarane i byen høyre at polmerka var å få kjøpt; i dag, tenk! Og vi kjøpte. Om ein times tid stakk eg innom postkontoret att, vilde ha meir polmerke. Men då var salet stogga. Postmeisteren (død no) hadde vel endeleg fått tid til å lese sitt cirkulaere.

Postkontorpersonalet her lever, og dei folka kann vitne at vi gladeleg brukte polmerka dei siste 8 dagane av mars 1925. Og stempla vart polmerka, med HØNEFOSS i antiqua.

Eivind Fossheim.

Omkring våre to siste emisjoner.

Som filatelister kjenner vi alle den lille sne-dige, aldri hvilende «trykkfeilsdjelv». No har han tilsynelatende startet en mektig offensiv innenfor norsk frimerkeproduksjon.

Den 6. oktober kom Wessel-frimerkene. Her så han sitt snitt til å få klattet på en ekstra n i Herman. Det er meget beklagelig at en slik feil har innsneket seg på denne minneutgave — vi burde kjenne våre sønner (eller døtre) og alt omkring dem så godt at slike misforståelser ikke skulle oppstå. Billedmessig er frimerkene gode. Juels portrett av dikteren i det kjente kobberstikk gjør seg da også godt. Værre er det med skrifttypene som er uensartede og som langt fra harmonerer.

Den største sensasjonen bragte imidlertid Postunionsmerkene den 12. oktober. Disse merker er en minneutgave for sammentredet av en Europeisk postkonferanse i Wien og viser Norge nr. 1 og det første Quislingmerke i miniatyr. Ved nærmere ettersyn vil en oppdage at det ikke er et regulært Norge nr. 1 som er nyttet som motiv, men «dobbeltfoten». Dette er en virkelig filatelistisk sensasjon av rang. Vi kan ikke tro at det har vært kunstnerens alvorlige mening å knytte «dobbeltfoten» til dette spesielle frimerke — det er nok den lille djævel igjen som har vært på ferde. Vi tror neppe at en filatelist er blitt konultert i sakens anledning. Helt fullgod er «dobbeltfoten» ikke idet den mangler de øvrige typiske kjennetegn utenom selve poten — disse er vel retusjert bort. Vi filatelister gråter ikke over denne om vi tør kalle det lille oppmerksamhet som derved er vist norsk filateli. Vi spår at merket vil vekke oppmerksamhet i filatelist-kretsen hele verden over og at den lille «bagatell»

vil bidra sitt til å spre kjennskap til norsk filateli langt utenfor landet vårt. Derfor takker vi tegneren, selvom vi har en mistanke om at slikt no ikke var tilsliktet. Idemessig er motivet for disse frimerker dårlig; vi har inntrykk av at merkene er et hastverksarbeid. I trykk gjør de seg imidlertid godt.

Om vi tør gi vårt besyy med i laget så vil vi understreke at kommende utgaver ikke må ødelegges ved at det hele settes i verk under et forsiktig hastverkstempo — dernest at de ansvarlige instanser ved sin side bør ha et virkelig konsultativt organ bestående av *erfarne, aktive filatelist*. Målet er vi alle enige om — å skape gode og vakre frimerker.

*

69 403 førstedagsbrev Wessel.

Frimerkesalget til samlere meddeler no at der ialt er ekspediert 69 403 førstedagsbrev Wessel. Det er en merkbar nedgang siden sist (Nordraak) selvom tallet enno er unormalt høyt. Vi er overbevist om at reaksjonen er i full utvikling og at tallet vil synke ytterligere ved kommende utgaver*. Vi henleder forøvrig lesernes oppmerksamhet på de viktige ord direktør Nils Strandell (den store ekspert og internasjonalt navngjetne svenske filatelist) uttaler på tidsskriftets forespørrelse (dette nr.).

Harald Rising.

De første tagginger.

De første frimerker var som bekjent utaggede. Ideen til å perforere dem skyldes en englander, Henry Archer, som først hadde vært disponent i et firma innen jernbransjen og siden var gått over til journalistikken.

Mr. Archer satt en aften i 1847 i restauranten «Red Lion». Ved bordet like overfor satt en mann, Charles Fowler, en velkjent avisreporter, hvis spesialitet var brann-nyheter, og som derfor hadde fått navnet «Fire Fowler».

Mr. Fowler hadde skrevet noen brev og skulde til å sette frimerker på, men hadde hverken saks eller kniv til å skille de utaggede merker fra hinanden. Han tok derimot en nål fra sin frakk, la frimerkeblokken på bordet, og prikket små huller tett ved siden av hverandre, så han kunne rive frimerkene fra hverandre.

Mr. Archer, som hadde iaktatt prosessen, overgav i oktober 1847 til postdirektøren et forslag, som gikk ut på ved hjelp av en rulle å gjennomhulle merker, så de lett lot seg skille. Framgangsmåten var ikke hensiktsmessig, og under arbeidet med å forbedre den oppfant han det enno anvnte kam-perforator-prinsipp, som han dog ikke formådde å gjøre praktisk anvendelig, da han ikke var i besittelse av den nødvendige mekaniske innsikt.

Regjeringen kjøpte imidlertid hans patent for £ 4000 og overdrog til en ingeniør, Mr. Napier, å konstruere en brukbar maskin. Da Mr. Archer så den store anvendelse, hans oppfinnelse fikk, ble han meget utilfrels over sitt honorar, uaktet han i 1848 hadde villet selge sin patent for 20 shillings.

*) Senere meldes at tallet for Postunionsmerkene ble 48 033.

Förstadsbrev.

Med henvisning til de veldige tall for förstadsbrev her hjemme har vi bedt den kjente svenska filatelistiske ekspert direktör Nils Strandell, Stockholm, og hovedredaktøren av Nordisk Filatelistisk Tidsskrift og formann i Københavns Philatelist Klub, stabslæge Brun-Pedersen om å uttale seg. Fra hr. Brun-Pedersen er der ikke innlopet noe svar. Direktør Strandell gir elskverdigst en nærmere utgreiing om saken, og vil vi be norske filatelister om å merke seg nøyne hva han uttaler.

*

Herr Redaktör!

Ni har till mig riktat några frågor i ett aktuellt filatelistiskt spørsmål, och jag ber att här nedan få lämna Eder svar å desamma, med beklagande av att jag till följd av bortresa icke kunnat göra detta förr än nu.

1) «*Min syn på förstadsbrev i allmänhet?*»

Förstadsbrevet har enligt min mening sitt historiska intresse, i det att detsamma otvetydigt tillkännager märkets emissionsdag, och därutöver det filatelistiska intresset, att det visar den första nyansen som framkommit av märket. Det sistnämnda gäller naturligtvis endast sådana märken, som senare bli tryckta i flera upplagor.

Här anmäler sig emellertid ur rent filatelistisk synpunkt ett stort frågetecken vis à vis vissa förstadsbrev. Det finns betänkligheter, som ha parallellföreteelser t. ex. på luftpostbrevets område. För att ett luftpostbrev enligt nutida fordringar skall kunna försvara sin plats i samlarens album fordras, att det skall vara frankerat i överensstämmelse med gällande posttaxor och icke vara påklistrat med frimärken till fantasi-beväpning. *Sådana kuvert med frankering å la «philatelistische Spielerei» nedsätta det inneboende värdet hos en kollektion, exempelvis vid bedömmandet vid en internationell utställning.*)*

Dessa fordringar på «renlighet» i fråga om luftpostkuvert arbetade sig så småningom fram under årens lopp. Och hur kommer det i detta avseende att gå med förstadsbreven? Allt talar för att, när väl passionen (är det överdrivet att använda detta ord?) så småningom lagt sig, vid bedömandet av förstadsbrev enahanda synpunkter som de för luftpostbrev gällande komma att bli normerande, d.v.s. att endast sådana brev, som äro frankerade i överensstämmelse med gällande posttariffer, bli fullgoda samlareobjekt i egenskap av brev. Överfrankerade brev (lätt oss säga t. ex. med frimärken för 1 krona på ett vanligt rek.-brev) kommer icke att godkännas som brev — men samlaren har ju alltid den möjligheten att klippa ut frimärkena och ha kvar fint stämpelade brevstycken med förstadsstämpel.

Jag vet naturligtvis icke, om utvecklingen blir denna, men många skäl synas tala för, att den kommer att taga denna riktning.

2) «*Om jag anser en samling av de skandinaviska länderna komplett utan att förstadsbrev medtagas?*»

För min personliga del anser jag icke, att frånvaron av förstadsbrev skulle kunna göra en sådan samling — eller en samling från något

annat land — mindre komplett. Jag håller vidare före, att sådana förstadsbrev, som äro överfrankerade, kompromettera en sådan samling ur reell, filatelistisk-postal synpunkt.

3) «*Om jag anser att förstadsstämplingarna börja bibehållas?*»

Med stöd av vad jag ovan sagt, anser jag icke att skäl föreligga för att från filatelistiskt håll påyrka, att förstadsstämplingen skulle avskaffas. Såsom brev ha de i överensstämmelse med posttaxorna frankerade breven sitt oomstridliga filatelistiskt-postala intresse, under det att man ur överfrankerade brev (om utvecklingen skulle bli den som jag här ovan skisserat) alltid kan erhålla brevstycken med förstadsstämpel.

4) «*Kommer värdet av förstadsbreven aldrig att sjunka under nominalvärdet?*»

Att yttra sig något bestämt om det framtida värdet av förstadsbrev torde vara särdeles vanskeligt. Detta beror ju helt och hållet på de bågge faktorerna anbud och efterfrågan. Om förstadsbreven, såsom möjligt är, kommer ur modet som samlareobjekt, lär nog innehavaren av sådana i många fall icke kunna komma att räkna med att få tillbaka paripriset för frimärkena, och detta alldelens särskilt när det gäller sådana förstadsbrev, som sett dagen i mycket stora upplagor.

Stockholm den 18 Augusti 1942.

Eder forbundne
Nils Strandell.

Sensasjon.

2 nye V-merker!

Det ser ut som om V-merkene aldri vil gi oss ro. Vi husker alle de hektiske dager for et år siden da det gjaldt for samlerne å skaffe seg samtlige vannmerke- og ikke-vannmerkede V-merker. Og det endelige resultat! 50 øre vannmerket som hilste samlerne velkommen förste dagen (i alle fall på hovedpostkontoret i Oslo) skulle vise seg å bli en god godbit av rang. Det kan ikke være mange eksemplarer av dette merket som er sluppet ut. Norgeskatologen 1942 hadde da også for lengst avsluttet disse V-rekkene.

No springer imidlertid bomben. Vi har med egne øyne hos Postverket sett såvel 20 øre som 25 øre — begge på vannmerket papir. Disse kjennes enno ikke av samlerne — i alle fall er det ikke meldt noe offisielt herom.

Vi tipper det skal bli sovnlose netter framover no inntil massevaren og dubletter er undersøkt på kryss og tvers. 50 øre vm. er sjeldent, men den blir for intet å regne mot eventuelle eksemplarer av 20 og 25 øre vm.

Vi venter på de første rapporter fra den store manngarden! Det skal bli spennende å se om der er sluppet ut noen av disse nr. Norgeskatologens nr. må i alle fall innrettes etter disse nye.

*) Uthevet av Red.

Rasjoneringeskort med frankeringsavtrykk.

Ved sekretær E. Gundersen, Postverket, Oslo.

(Gjengitt med tillatelse etter Nordisk Posttidsskrift.)

Ved okkupasjonen av Norge i april 1940 ble en rekke tilførselslinjer til landet for flere viktigere varesorters vedkommende avbrutt. Tidspunktet for når forbindelsene igjen kunde bli åpnet måtte etter forholdene antas å være på det uvisse. Under disse omstendigheter var en henvist til i vesentlig grad å stole på de beholdninger som måtte finnes i landet av de forskjellige varesorter og søke gjennomført en mest mulig rettferdig fordeling av disse beholdninger. Rasjonering av de viktigere matvarer var allerede satt i verk ved krigens utbrudd i september 1939 og alminnelige rasjoneringeskort utstedt.

Ut på høsten 1940 ble rasjoneringen utvidet til å omfatte tekstil- og lærvarer og senere etter hvert også en rekke andre artikler. Rasjoneringen av disse varer ble ordnet ved søknadskort som solgtes gjennom Postverket. Søknadskortene ble forsyst med frankeringsavtrykk. Av denne grunn kan det være interesse å komme inn på de forskjellige typer kort fordi de i særlig grad gir uttrykk for et spesielt tidsrom og således er av særlig posthistorisk betydning.

Tekstil- og lærvarerasjoneringen ble satt i verk fra 16. september 1940. Det ble i anledningen utsendt til salg ved poststedene søknads-kort i dobbelt format med frankeringsavtrykk 20+20 øre. Søkeren måtte fylle ut på skjemaet de ønskede varesorter og sende det inn til vedk. forsyningssnemnd. Svarkortet kom deretter tilbake med nødvendig påtegning som berettiget til kjøp av varene. Av søknadskortenes kostende — 20+20 øre — tilfalt 20 øre Postverket som godtgjørelse for trykning, utsending til poststedene, salg til publikum, utlevering til forsyningssnemndene og distribusjon av svarkortene til søkerne. De øvrige 20 ørene tilfalt Forsyningsdepartementet til dekning av utgifter ved gjennomføringen av rasjoneringen.

Det viste seg snart at den gjennomførte ordning med søknadskort for tekstil- og lærvarer ikke tilfredsstilte fordringene til en effektiv rasjonering av vedk. varer. Salget av disse kortene ble derfor stoppet allerede 21. desember 1940. I stedet ble det utgitt egne bekledningskort (med punkter), særskilte søknadskort for skotøy og særskilte søknadskort for utstyrsvarer. Salget av de to sistnevnte korttyper ble overdratt Postverket. De ble trykt i verdien 15+10 øre, hvorav tilleggsverdien 10 øre tilfalt Forsyningsdepartementet. Formatet på kortene var enkelt brevkortformat. Gjennom Forsyningsdepartementet ble forsyningssnemndene tilslitet egne svarbrevkort (anvisningskort) påtrykt: Porto betalt. — Restbeholdningene av søknadskortene for tekstil- og lærvarer ble kalt inn fra poststedene og tilintetgjort.

Søknadskortene for skotøy var i bruk til 7. mai 1941. Da ble det utgitt særskilte søknadskort for skotøy og særskilte søknadskort for halvsålinger. Søknadskortene for utstyrsvarer forble i det vesentlige uforandret. For å forenkle avregningen med Forsyningsdepartementet ble salgsprisen på halvsålingskortene fastsatt til 15 øre uten tilleggsverdi. Samtidig ble salgsprisen på skotøykortene forhøyet til 15+15 øre hvorav

15 øre tilfalt Forsyningsdepartementet. Forsyningsdepartementet fikk således godt gjort for behandlingen av halvsålingskortene gjennom salget av skotøykortene idet andelen som nevnt ble hevet fra 10 til 15 øre. Ordningen med spesielle svarbrevkort uten frankeringsavtrykk fra forsyningssnemndene ble opprettholdt. — Utgifte ved framstillingen av søknadskortene for utstyr, skotøy og halvsåling ble belastet Postverket.

Fra 24. juni 1941 ble arbeidsklær gjenstand for rasjonering. I anledningen ble utsendt spesielle søknadskort for arbeidsklær til salg ved poststedene med frankeringsavtrykk 25+10 øre, hvorav 25 øre tilfalt Forsyningsdepartementet. Svarene fra Forsyningsdepartementet ble tilstillet søkerne i frankert konvolutt.

På grunn av innskrenket produksjon og øket etterspørsel etter sykler og sykkelgummi viste det seg nødvendig også å trekke disse artikler inn under rasjonering. Denne ble gjennomført fra 25. oktober 1941. Søknadskortene for anvisning på kjøp av sykkel ble påtrykt verdien 25+25 øre og sykkelgummikortene verdien 25+15 øre. Tilleggsverdiene 25 og 15 øre tilfalt Forsyningsdepartementet. Postverkets andel ved salget av disse kortene var regnet noe høyere enn for de tidligere utgitte søknadskort, da en måtte regne med flere ekspedisjoner vedk. samme kjøper. — Utgifte ved framstillingen av arbeidsklær-kortene, sykkel- og sykkelgummikortene ble betalt av Forsyningsdepartementet.

Salget av søknadskort for utstyr, skotøy, halvsåling, arbeidsklær, sykler og sykkelgummi foregår fortsatt ved poststedene. I tillegg til de nevnte kort har Postverket også overtatt salget av søknadskort for utstyrsvarer for nystifting av hjem. Disse kort er imidlertid ikke påført Postverkets frankeringsavtrykk og kommer således ikke inn under samme kategori som de foran nevnte. Utstyrsvarekortene selges ved poststedene for en pris av 40 øre pr. stk., hvorav Postverket får 5 øre pr. kort som godtgjørelse for salget. — Alle typer av søknadskortene er trykt i offset, — de med frankeringsavtrykk dessuten i to farger.

Avregningen med Forsyningsdepartementet over salget av de forskjellige sorter søknadskort skjer ved hver måneds utgang og er basert på postkontorenes beholdningsoppgaver i frimerke-regnskapene. Siden Postverket overtok salget av søknadskortene 16. september 1940 og til utgangen av desember måned 1941 er det i alt solgt ca. 13 millioner kort og godskrevet Forsyningsdepartementet ca. 1,5 millioner kroner.

Hvorvidt Postverket kommer til å overta salget av andre sorter rasjoneringeskort, er en naturligvis avskåret fra å uttale noe om. Men den hjelpe postverket ved denne formidling yter samfundet, skulle være et godt eksempel på dets muligheter som samfundstjenende faktor under vanskelige forhold.

*

Vi bringer i neste nr. en nærmere katalogoppstilling over rasjoneringeskortene.

Norges Bypostmerker.

Av Stian Sannes.

Håndstempelutgaver.

Et 1 skilling håndstempel var allerede 1869 i bruk, det er sett brukt som avstempling på nr. 3 allerede sommeren 1869. Det sattes på innleverte sirkulærer, det var bekvemmere enn å påklebe merker — og man sparte dessuten avstempling som ansås overflødig. Også sirkulærer med 1 sk. merke ble i regelen ikke forsynt med poststempel — derfor er alle 1 sk. så sjeldne brukt.

Allerede tidlig (1869) ble dette håndstempel også benyttet til å lage merker med, metoden var god og billig og ble senere tatt i anvendelse for alle andre verdier så lenge byposten eksisterte.

I 1872 anskaffedes et hjul til perforering av merkene. De merker som eksisterer både utagget og gjennomstukket med dette hjul fører vi bare opp som gjennomstukne. Avstanden mellom håndstempede merker er jo varierende, ofte meget stor og man kan aldri fastslå om enkeltmerker er utagget eller om gjennomstikket er fjernet. (Par og stripér er sjeldne.)

Originalene

er i regelen lysblå eller grønligblå, forskjellig fra den mørke blåfarge på nytrykkene. De er på de forskjelligste papper — også forskjellig fra nytrykkene. Trengtes merker, tok Hagen det papir som var for hånden uten smålige hensyn til farge eller kvalitet — og også uten hensyn til hvilket stempel han først fikk tak i. Også begge typer av ørestempler ble brukt om hverandre. Vi oppfører som eget nr. de sorter hvor flere eksemplarer sikkert eksisterer i dag, noen andre nevner vi bare. På grunn av den primitive «fabrikasjon» er det sikkert mange utgitte merker som er forsvunnet, det er ja ferre enn 1 av 1000 brukte bypostmerker som er oppbevart.

Av mange sorter finnes innenfor samme hovedfarge flere opplag, forskjellig i kvalitet og nyanse.

I 1872 og 1874 bruktes også ultramarin farge, en grågrønn for øvrig meget sjeldent farge på 4 sk. 1874/76 ligner den i 80 årene brukte og må altså ansees som tvilsom. Noen få sorter i lys farge, hvor plassen for merket er markert med blyantstreker er fra før 1883. 1 sk. i disse farger er originaler, da 2 og 3 øre først utgas i 1883, men 2 og 4 sk. må anses som nytrykk, selv om de delvis kan tenkes å være nyopplag i 1877.

Nytrykk

er mørkere blå og på annet papir og som regel lett å bestemme. Hagen klager i 1885 over Jacob Fischer, «som oppdager så meget som ikke eksisterer.» Det synes som om Fischer på sine vennskapelige visitter i Drammen «tjuelante» stemplene og laget «sjeldne» sorter. Men vennskapet fortsatte allikevel.

Stemplene til merker og poststempler ble ødelagt ved en brann i 1915.

1870/76.

Håndstempel i type som nr. 7—8.

13. 1 sk. lysblått på hvitt (1870)	...	3,—	50,—
14. 1 »	»	blekrosa (1871).	4,—
15. 1 »	»	livligrosa (1874)	10,—
16. 1 »	»	grått, lysgrått, utagget (1872)	50,—
17. 1 »	blått på grått, gråblått, gjennomstukket	4,—	—
18. 1 »	blått på mattgrønt (1876)	50,—	—

Tête-bêche kjennes eller er meldt av nr. 13—15 og 17. Andrepapirfarger er utklipp av sirkulære etc. Nr. 16 bare utagget, nr. 13 og 14 først utagget, senere gjennomstukket, nr. 15, 17 og 18 bare gjennomstukket. Nr. 13 og 14 også på tykt papir, det siste utagget og så med brun gummi, nr. 17 også på melert papir, nr. 15, 16 og 17 også i ultramarin.

Nr. 14 i lysblå på lysrosa samt nr. 17 med retningslinjer må her ansees som originaler da de er eldre enn på 1884 og da 1 sk. håndstempel bruktes for trykksaker til 2 og 3 øres merkene kom i juli 1883.

De opprinnelige (på nr. 7) spisse hjørner ble hurtig avrunnet ved bruken, tidlig fikk det også en feil, brudd i venstre rammelinje nederst. I de siste nytrykk er også nedre ramme brudt tilhøyre for venstre 1.

	Nr. 13	14	15	17	18
Nytrykk	I 1,—	3,—		1,—	2,50
	II 0,50		5,—	0,25	0,75

Farger og papir forskjellig fra originalen, nr. 18 I er blågrønt.

Mellan 2. april og 2. juni 1871 ble datoens fjernet fra poststemplet. Datoen ble heretter håndskrevet i et stempelavtrykk på konvolutten. Dette endrede poststempel ble så benyttet til lagning av frimerker og verditallet sattes inn på datoens plass.

1871/77.

Poststempeltype.

	Papir	A tykt	B tykt
19. 2 sk. på mattgrønt, tallet rødt	—	100,—	
20. 2 » på hvitt	6,—	25,—	
21a. 2 » blekrødt	5,—	25,—	
21b. 2 » mattlillarosa	—		
22. 2 » livligrosa	30,—	7,50	
23. 2 » gult	25,—	—	25,—
24. 2 » grønt	50,—	—	
I. 2 » blått	4,—		
25. 4 » gult	7,50	35,—	25,—
26. 4 » rosa	—	—	

Nr. 19 kjennes på 2 brev fra sept. 1871, nr. 26 i et par eks. I Ferrarisamlingen var nr. 20 på stripet papir. 4 sk. på hvit er meldt i pressen, nr. 21b var hos Fer-

rari. Fargen er i regelen lysblå — grønblå, nr. 20 også i ultramarin. Det røde og gule papir i flere sorter, nr. 25 også på tynt glanspapir.

Nr. 24 I er vel nytrykk?

Nr. 22, 23 b og 25 b er med retningslinjer og må antas å være tidlige nytrykk, noe forskjellig fra de alminnelige nytrykk, spesielt hva angår trykkfargen.

Nytrykk.

mørkblå på annet papir.

Pris nr.	20	21	22	23	25
	1,—	0,75	1,—	2,—	3,50

Nr. 20 og 21 er på tynt, de andre på tykt papir.

Det ble vel for brysomt å bruke poststemplet til frimerker og Hagen gikk trass i utgiftene til anskaffelse av ett håndstempel til 2 sk.

1872/77.

Håndstempel i våpentype, lik nr. 5.

27. 2 sk. rødt på hvitt, utagget	50,—	—
28. 2 » rødt på gult, utagget	—	—
29a. 2 » ultr. på grått, gj.stukket	4,—	
29b. 2 » hvitt på blåliggrått	4,—	
30. 2 » blått på hvitt	4,—	—
31a. 2 » blått på blekrosa	5,—	25,—
31b. 2 » blått på lillarosa	25,—	—
32. 2 » blått på livligrosa	5,—	
33. 2 » blått på gult	4,—	25,—

Nr. 31 kjent i tête-bêche.

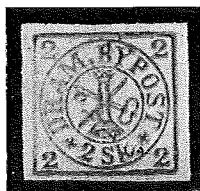
Nr. 29a og 32 er på tykt, 31b på tynt og tykt, de øvrige tynt papir.

Nr. 29 på lysblått, 32 med ufarget baksidet samtid nr. 31b på tynt papir, alle utagget, var hos Ferrari, nr. 30 finnes også på stripet papir. Nr. 30—33 er bare gjennomstukket, nr. 31 — og kanskje flere — er også utgitt utagget.

Nr. 29b og 32 er med retningslinjer og må vel ansees for tidlig nytrykk.

Nytrykk på tynt papir nr. 29b 30 31 32 33
0,25 0,25 1,— 0,35 0,25

Dette stempel ga selv for Hagen for dårlige avtrykk, og straks etter at han i 1874 endelig hadde fått et 4 sk. stempel — firkant — kjøpte han også et 2 sk. stempel i samme type, men litt mindre.

1874/77.

firkant med våpen, gjennomstukket.

34. 2 sk. ultr. på gult, utagget ...	35,—	—
35. 2 » ultr. på hvitt	6,—	—
36. 2 » grønblått	3,—	50,—
I. 2 » grønblått, utagget par ...	20,—	
37. 4 » grønblått gult	10,—	35,—
38. 4 » grønblått gult, baksiden ufarget	35,—	—
39a. 4 » blått på lysrosa	30,—	—
39b. 4 » —» tykt papir	20,—	35,—
40. 4 » blått på livligrosa, tykt p.	15,—	35,—
41. 4 » grønt	15,—	35,—

Tête-bêche meldt av nr. 36, 37, 40 og 41. 2 sk. på rosa og 4 sk. på hvitt er meldt.

Nr. 37 og 40b med grågrøn og nr. 38, 39 og 40 med klar blå farge er muligens originaler — minst likeså sjeldne som de sikre originaler.

Nr. 35—38 meldtes 1874, de øvrige først våren 1877 — etter Eckholdts Bypost.

Nytrykk nr. 36 37 39 40 41
0,40 0,40 0,50 0,60 0,40

er mørkblå, nr. 40 på tykt, de andre på tynt papir.

I Hagens etterlatte lager fantes et utagget nytrykkark på 48 av nr. 39, et tête-bêche av nr. 40, de eneste kjente avarter av nytrykkene. Et 2 sk. smh. med 5 øre er feiltrykk, 2 sk. stemplet er tatt feil-

aktig for 5 øres stemplet, men straks byttet.

Våren 1874 sendte Hagen til Moens prøver av sine nye merker, men Moens korrespondent i Drammen melder som svar på Moens bestilling at Hagens Bypost ikke er å finne. Hagen nevner i sin rapport i 1888 intet om at byposten har vært ute av drift noen tid, og den fra 1875/76 kjente Eckholdts Bypost kan kanskje anses som en fortsettelse av Hagens — som igjen fortsatte denne.

Først våren 1877 begynner Hagens Bypost og merker å nevnes igjen.

IV. Eckholdts Drammens Bypost.

Navnet på eieren kjennes bare fra et i 1925 funnet prøvetrykk i type som nr. 43 hvorpå der over verdistemplet var satt et stort poststempel med firmanavnet og med pass til å skrive dato. Merket nr. 43 ble meldt nov. 1876 og det opplyses at det skal være utgitt i 1875. Tidlig i 1877, kanskje 1876 var Hagens Bypost i drift så intermezzoet med Eckholdt bare varte et par år, kanskje ennå kortere tid. Eieren var Harald Eckholdt.

1874 (1875?)

liten firkant med *B* (tegnet for skilling) i midten, hvitt papir.

Håndstempel, gjennomstukket:
42. 2 sk. ultramarin

Noen eks. synes å være utagget.

Boktrykk:

43. 2 sk. blått, utagget	15,—
44. 2 » blått, tagget 12½	50,—

Hos Ferrari var noen eks. av nr. 43 i mer grønligblå farge, uten tvil laget med håndstempel.

Nr. 43 og 44 kjennes ikke brukt, men nr. 43 var det først anmeldte — i 1876.

Brevkort

som merket nr. 43 på hvitt kartongpapir.

Poststempel.

Et stort stempel, lik det på kortet med plass til dato.

Stempelfargen er rød eller blå.

V. Hagens Drammens Bypost igjen.

Mai 1877,
som 1873/76.

men verdi i øre, gjennomstukket.

45. 5 øre grønblått, blått på hvitt...	0,40	2,50
46. 10 » —»— ...	0,50	—
47. 10 » grønblått på stripet papir	7,50	—

10 øre også i tête-bêche.

De første opplag er grønblå (gråblå) på tynt til nokså tykt papir, senere opplag blå på tynt papir.

1883/84.

nye verdier, blå på farget papir, gjennomstukket.

Papir

A tynt B tykt

48. 1 øre fiolett (mars 84)	0,30	2,—
a. 1 » » silkepapir	1,—	6,—
49. 2 » lysgult (juli 83)	0,60	5,— 6,— 7,50
a. 2 » brunliggult	6,—
50. 3 » blekrosa	2,50 5,—
51. 3 » rosa, karmin	1,—	5,— 3,—
52. 3 » på lysgrønt	0,75 4,—
53. 3 » » mørkgrønt,		
blågrønt	1,25 3,— 2,— 5,—
54. 3 » » grønt, baksiden		
ufarget	5,—
55. 3 » » sortgrønt, utg.	2,—	—
I. 3 » » gjest.	5,—	—
56. 4 » » blått	0,75 5,—

Hos Ferrari var 2 øre på grønt og 3 øre på brungult sammenhengende med nr. 49a og 53b. Tête-bêche kjennes eller er meldt av nr. 48, 49, 49a, 51a, 52 til 56. (Nr. 48 10,—, de andre meget sjeldne.)

Fargen er blå i mange nyanser, en blandingsfarge som kan kalles grågrøn eller gråblå eller lillagrå har nr. 49a, 50, 51a og 55, den forekommer også på nr.

49b, 51b, 52, 53a og 56. Nr. 48, 48a, 51b og 54 har bare den alminnelige blå farge.

Papir i forskj. kvaliteter og nyanser.

1884/87.

stående rektangel, tynt til nokså tykt papir, gjennomstukket.

57. 1 øre blått på fiolett (april 84)	0,50	—
a. 1 » » » silkepapir	1,—	—
58. 2 » » » gult (des. 84)	0,40	—
59. 3 » » » grågrønt, grønt		
(des. 84)	0,50	3,—
60. 3 » » » blått, mørkgrønt,		
tykt papir	1,—	5,—
61. 3 » grågrønt, mattgrønt (1887	3,50	5,—
62. 3 » lillarødt	4,—	7,50
63. 3 » blått, fiolettrødt (1886)	1,50	—
64. 4 » blått på blått (april 84)	0,30	—
65. 5 » » » mattlilla (86)	5,—	—
66. 10 » » » blågrått (des. 84)	0,30	—
do. utagget		
67. 5 » grågrønt på rødlilla	4,—	—

April 1887,

stentrykk, ark på 100, tagget 11½.

68. 5 øre rødt	0,15	2,50

Poststempel

bare ett, med firma og dato. Dato og årstall ble uttatt april—mai 1871, deretter ble datoene skrevet i et stempelavtrykk på brevet, i 80 årene ble i avtrykket på merket ofte satt et stempel HAGEN. Fargen opprinnelig fiolett, fra juni 1869 blått i mange nyanser. Ett falsk stempel i grått er sett på nr. 11—12 og III, det har større bokstaver og tall.

Konvolutter.

Regulært utgitt er 5 øre i type 1877 og 1884/86 på forskjellig papir. Til alle tider er dessuten solgt konvolutter med den skilling- eller øre verdi kjøperne ønsket, delvis ble også verdistempel satt på innleverete kontant betalte brev istedetfor frimerke. I restbeholdningen fantes foruten forskjellige 5 øre også noen 10 øre på gulltig og et eks., delvis, 2 av hver øreverdi av 1884 serien.

VI. Drammens By og Pakkepost.

Joh. Eriksen.

Åpnet 15. juni 1887, lukket 31. des. 1888.

(Porto 3 øre for sirkulærer, 5 øre for brev til 100 gr. og 10 øre for pakker til 2 kg. Der var 3 postkasser, ombringelse 2 ganger daglig.)

15. juni 1887, stort format, siste opplag trykt i ark på 18 (3 øre 15) hvor den tredje rad på 6 (5) står tête-bêche. 1 type, gjennomstukket.

69. 3 øre sort på gult stripet	0,10	1,—
70. 5 » » grått »	0,15	1,—
71. 10 » » blått »	0,25	1,—
72. 25 » » rødlilla	0,50	2,—

Virkelig brukte er bedre, prisene gjelder for arkavstempeling.

Do. tagget 11 oppe og nede.

73. 5 øre sort på grått	5,—	25,—
-------------------------------	-----	------

Der finnes vannrette tête-bêche hvilket beviser at tidligere opplag hadde andre oppsetninger.

Der er til hovedopplaget anvendt en håndstempelmaskin med fast stempelpute og automatisk vendbart stempel med ut-

skiftbare verditall, og samtidig perforering i linjer på høyre side og underkant av merkene, 5 på 7 mm.

1. oktober 1887,

lite format, siste opplag i ark på 36, 9 typer trykt 4 ganger under hinanden, utagget.

74. 3 øre sort på rosa	25,—	
75. 3 » » gult stripet	0,05	—
76. 5 » » grått	0,10	5,—
77. 10 » » blått		
a. vannrett stripe ...	0,25	—
b. loddrett stripe ...	25,—	—

Andre opplag hadde andre plateoppsetninger med bare 8 typer i 8-blokk (77b tilhører en av disse), da man finner tête-bêche av nr. 74, 77a og 77b (meget sjeldne). Nr. 74 er antagelig prøvetrykk likeså 3 øre oker, 5 øre brunt og 10 øre oliven.

3 øre har alltid tallet omvendt. Verdiallene på 5 og 10 øre er påtrykt særskilt eller stemplet inn med håndstempel. Flere typer av tallet, dertil skjeve, dobbelte, omvendte og manglende tall.

Brevkort

3 øre og 3+3 øre sort på rosa med verdi i høyre hjørne kom 15. juni 1887 og 3 øre i type som nr. 74 kom 1. oktober 1887.

Poststempel.

Et ovalt stempel med firmanavn uten dato, mest i fiolett. De første dager før stemplet kom, ble datoen skrevet på merket — senere skrives datoens på brevet, en enkelt gang også på merket.

(Forts.)

nyheter

VED FRIMERKEHANDLER ANTON HOLMBOE

Albania.

*Minneutgave i anledning
3 årsdagen for personal-
unionen med Italia:*

- 5 Quind, grøn.
- 10 Quind, lysbrun.
- 15 Quind, rød.
- 25 Quind, blå.
- 65 Quind, rødbrun.
- 1 Fr., svartgrøn.
- 2 Fr., brunlilla.

Andorra (fransk post).

*Nye verdier og farge-
forandringer:*

- 40 Cent, rødbrun.
- 50 Cent, mørkgrøn.
- 60 Cent, grønblå.
- 70 Cent, fiolett.
- 1,20 Fr., fiolett.
- 2,— Fr., mørkgrøn.
- 2,40 Fr., karminrød.
- 4,— Fr., gråblå.
- 4,50 Fr., fiolett.

Belgia.

*Ny verdi i antituberkulose-
utgaven, større format:*

10+30 Fr.

*Blok til inntekt for Sosial Hjelp. Merker fra Fyrste-
utgaven, utagget:*

- 3,25+6,75, blågrøn.
- 5+10, mørkrød.

Bulgaria.

Historiske bilder:

- 1 Lewa, olivgrøn.
- 2 Lewa, rød.

Invalideutgave:

- 1 Lewa, grøn.
- 2 Lewa, rød.

4 Lewa, gul.

7 Lewa, blå.

14 Lewa, brun.

20 Lewa, svartbrun.

*Tjenestemerker for kommu-
nale myndigheter:*

10 st., grøn.

30 st., teglrød.

50 st., lysbrun.

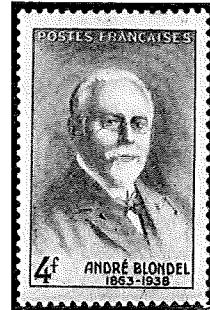
1 Lewa, brun.

2 Lewa, grågrøn.

3 Lewa, mørklilla.

4 Lewa, lysrød.

5 Lewa, vinrød.

*Minneutgave André Blondel
1863—1938:*

4 Fr., blå.

Böhmen og Mähren.

*Ny utgave med portrett av
der Führer:*

10 Heller, svart.

30 Heller, brun.

40 Heller, mørkgrå.

50 Heller, mørkgroen.

60 Heller, mørkfiolett.

80 Heller, oransjerød.

1 Kc., lilla-brun.

1,20 Kc., karmen.

1,50 Kc., mørkvinrød.

1,60 Kc., blågrøn.

2 Kc., lysblå.

2,40 Kc., rødbrun.

2,50 Kc., ultramarin.

3 Kc., olivgrøn.

4 Kc., mørklilla.

5 Kc., mørkgrøn.

6 Kc., rødbrun.

8 Kc., svartblå.

10 Kc., mørkgroen.

20 Kc., fiolett.

30 Kc., mørkrød.

50 Kc., mørkblå.

*Minneutgave Stendhal
1783—1842:*

4 Fr., mørkbrun og rød.

*Veldedighetsutgave til
inntekt for Nasjonalhjelpen.
Petain Fr. 1,50 med over-
trykk S. N. + 50:*

1,50+0,50 Fr., blå.

General-Gouvernementet.

*Minneutgave i anledning
byen Lublins 600 års
jubileum:*

12+8 gr., mørkfiolett.

24+6 gr., lysrød.

50+50 gr., mørkblå.

1+1 Zl., grøn.

Hellas.

*Ny definitiv utgave med
diverse landskapsmotiver:*

2 Dr., brun.

10 Dr., lysblå.

15 Dr., mørklilla.

25 Dr., brunoransje.

50 Dr., blå.

Finnland.

Suppleringsverdi:

75 pfg., brunoransje.

Frankrike.

*Ny utgave av Petain i stort
format:*

50 Fr., grå.

Ny luftpostutgave:

2 Dr., lysgrøn.
5 Dr., oransjerød.
10 Dr., karminbrun.
20 Dr., blå.
25 Dr., brunoransje.
50 Dr., svart.

Italia.

Suppleringsverdi:
1 lire, fiolett.

Seierspropagandautgave:

Kurserende frimerker m/vedheng, på hvilke gjengis de forskjellige italienske våpen. Hver verdi kan ha 4 forskjellige vedheng (flåten, luftvåpenet, artilleriet, stålhjelm og bajonett):
25 Cent., grøn.
30 Cent., brun.
50 Cent., fiolett.

Kroatia.

Suppleringsverdier i Landskapsutgaven:
0,75 Kuna, gulgrøn.
3 Kuna, karminbrun.
5 Kuna, blå.
12 Kuna, brun.

Ny utgave Portomerker:

0,50 Kuna, lysblå og svartgrå.
1 Kuna, lysblå og svartgrå.
2 Kuna, lysblå og svartgrå.
5 Kuna, lysblå og svartgrå.
10 Kuna, lysblå og svartgrå.
20 Kuna, lysblå og svartgrå.

Montenegro.

Italienske portomerker med påtrykk Cerna Gora:
10 Cent., blå.
20 Cent., rød.
30 Cent., mørkoransje.
50 Cent., fiolett.
1 Lire, mørkoransje.

Serbia.

Suppleringsverdier i Klosterutgaven:
1 Din., rød.
1,50 Din., brun.
3 Din., blå.
16 Din., grå.

San Marino.

Provisorium i anledning filatelistdagen i Rimini.
Merke fra Arbe-utgaven med påtrykk:
30/10 Cent., brunrød.
Ordinært provisorium. Merke fra Arbe-utgaven:
30/20 Cent., grå og brun.

Slovakia.**Ny utgave Portomerker:**

10 Heller, brun.
20 Heller, brun.
40 Heller, brun.
50 Heller, brun.
60 Heller, brun.
80 Heller, brun.
1 Ks., rød.
1,10 Ks., rød.
1,30 Ks., rød.
1,60 Ks., rød.
2 Ks., rød.
2,60 Ks., rød.
3,50 Ks., rød.
5 Ks., rød.
10 Ks., rød.

Spania.

Ny utgave med portrett av Franco:
40 Cts., rødbrun.

Tyrkia.

Barnehjelpsmerker med forskjellige motiver:
2 Para, svartbrun og rød.
20 Para, fiolett og rød.
1 Kurus, svart og rød.
2½ Kurus, grøn og rød.
3 Kurus, mørkblå og rød.
5 Kurus, lyslilla og rød.
10 Kurus, lysblå og rød.
15 Kurus, rødbrun og rød.
25 Kurus, brun og rød.

Tyskland.

Minneutgave i anledning Gullsmedforbundets 10 års jubileum:
6+4 Pfg., rød.
12+88 Pfg., grøn.

Propagandautgave for Wehrkampftage der SA 1942:
6 Pfg., fiolett.

Minneutgave i anledning 400

års jubileet for lommeurets oppfinnelse av Peter Henlein:
6+24 Pfg., mørkfiolett.

Luftfeltpost:

1 merke i blå farge uten verdiangivelse.

Feltpakkepost:

1 merke i mørkbrun farge uten verdiangivelse.

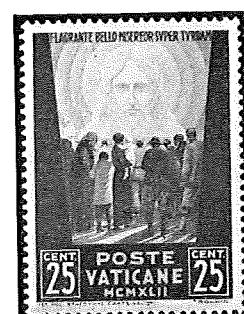
Tjenestemerker, utgaven fra 1934, men no uten vannmerke og delvis forandrede farger:

3 Pfg., brun.
4 Pfg., blågrå.
5 Pfg., olivgrøn.
6 Pfg., mørkbrun.
8 Pfg., oransjerød.
10 Pfg., mørkbrun.
12 Pfg., karmin.
15 Pfg., mørkbrunlilla.
20 Pfg., lysblå.
30 Pfg., grønoliv.
40 Pfg., lilla.
50 Pfg., mørkblågrøn.

Ungarn.

Veldedighetsutgave med innstekt for Røde Kors:

3+18 Filler, grønn.
8+32 Filler, lysbrun.
12+50 Filler, vinrød.
20+100 Filler, fiolett.

Vati.**kanet.**

Minneutgave:
25 Cent., grøn.
80 Cent., brun.
1,25 Lire, blå.

Toskana-løven.

tiske kunstner Donatello (Donato di Niccolò di Betto Bardi) 1386—1466. Originalen har ikke krone. Det fortelles at denne løve — ved store festligheter — ble bekronet. På kronen var innskrevet: «Corona porto per la patria degna Acciocché liberta ciascun mantenga», fritt oversatt: «Kronen bærer jeg for det høye fedreland forat enhver kan få sin frihet.»

Frimerketegningens gravør var hr. M. Alessandro Sandri, Florenz. Han forarbeidet trykkplatene for det storhertuglige trykkeri.

A. O.

Alle kjenner den stolte løve med krone, som holder våpeneskjoldet med Fleur de Lis til huset Toskana, og som er tegning på frimerkeutgaven av 1851—59. Men det er kanskje ikke alle som vet at forbilledet er et smukt billedhuggerverk fra det 15de århundre.

I Nasjonal Museet i Florenz finner man originalen i marmor. Den er hugget av den floren-

Kristiansands Filatelistklubb

1932–1942.

Den 15. oktober for 10 år siden var 14 interessaerte frimerkesamlere fra Kristiansand samlet i salongen på Ernst's Hotel etter innbydelse av Bertr. C. Middelthon, dengang formann i Norsk Filatelistforbund. Hr. Middelthon holdt ett interessant foredrag om frimerkesamling hvoretter han ammondet oss om å slå våre pjalter sammen og danne vår egen klubb. Anmodningen ble prompte og uten betenkning etterkommet og klubbens første styre fikk følgende sammensetning: H. S. Anker-Iversen, formann, M. Berg Thomassen, viseformann, Olav Grude Nilssen, 1. sekretær, Kaare Peersen, 2. sekretær, H. G. Hansen, kasserer. Til bytteforstander ble valgt Sigurd B. Johnsen og til revisor Jens Hanssen.

Klubben har gjennom alle år hatt regelmessig møter hver 2. og 4. tirsdag i måneden unntas sommermånedene. Møtene har gjennomsnittlig vært godt besøkt. Ja, ett enkelt medlem hr. H. G. Hansen har prestert å være til stede på 171 av avholdte 173 møter. Her kan også nevnes at vårt eneste medlem fra Mandal hr. L. B. Rasmussen var en flittig møtedeltager helt til krigsutbruddet. Da ble han nødt til å sette brannbilen (en rødlakkert Ford) på bukker.

Herr Rasmussen med sitt gode kjennskap til Norges frimerketyper og vår eneste bypostsamler har også vært meget benyttet til foredragsholder.

Forøvrig har vi til underholdning på møtene trukket store veksler på flere av landets stor-samlere og fra disse fått utlånt samlinger til framvisning på møtene. Vi nevner: d'herrer Birger Engesgaard, C. M. Henriksen, Abr. Odfjell og Stian Sænness. Vi er disse herrer megen takk skyldig.

I våre første leveår hadde vi flere fellesmøter med Arendals Filatelistklubb idet vi vekselvis gjestet hverandre, men da klubben der borte stille og rolig sov inn var det ikke lett å få noen ny forbindelse. Avstanden ble for stor for våre beskjedne forhold idet de nærmeste klubber er Stavanger i vest og Skien i øst. Når normale tider etter inntrer, vil vi dog påny oppta arbeidet for å arrangere fellesmøter med våre brødre i filatelen.

Byttevirksomheten har dog vært det sentrale i vår klubb. Denne har arbeidet seg godt og jevnt oppover intil den i fjor nådde den respektable sum av godt og vel fire og ett halvt tusen i omsetning. Vi har da også i flere år vært nødt til å «lønne» vår bytteforstander eller salgsleder som det no heter idet han oppbærer 25% av overskuddet på frimerkesirkulasjonen.

Medlemstallet har jevnt og sikkert øket fra en beskjeden begynnelse på 14 medlemmer til vi i dag teller 61 medlemmer. Størst økning hadde vi i 1938 med 16 nye medlemmer takket være vår daværende energiske formann, hr. M. Berg Thomassen.

Sigurd B. Johnsen,
formann.

Helt fra 1938 da Norge ved utgivelse av Turistmerkene begynte med førstedagsstempeling har klubben praktisert ordningen med innkjøp av førstedagsbrev som så videreselges til medlemmene for kostpris. Dette slo så godt an at vi senere også har utvidet til å gjelde førstedagsbrev fra hele Skandinavia.

Kontingenget som fra starten av var kr. 6,25 ble i 1938 redusert til kr. 5,— pr. år. På grunn av tidsskriftet ble den i år hevet til kr. 10,—. Klubben har i dag en formue på ca. 1650,— kr. hvorav ett reservefond på kr. 1200,—.

*

Tidsskriftet sender jubilanten sin ærbødige hilser med ønsket om fortsatt framgang til beste for norsk filateli.

Oslo Filatelist-Klub innstifter en Anderssen-Dethloff-Medalje.

I møte 7. september 1942 forelå forslag fra Styret i O.F.K. om å innstifte en medalje som skulle være en belønning for fremrakende yteler på filateliens område eller i filateliens tjeneste. Der er senere fremsatt følgende forslag til statutter for medaljen:

S T A T U T T E R

for Anderssen-Dethloff-Medaljen for
fremrakende yteler på filateliens områder.

§ 1. Oslo Filatelist-Klub's medalje, Anderssen-Dethloff-Medaljen er innstiftet 7. september 1942 til minne om klubbens to fremrakende filatelistiske forskere av Norges frimerker, Dr. Justus Anderssen og Henrik Dethloff.

§ 2. Medaljen kan tildeles såvel norske som utenlandske filatelistene, og skal være en belønning for fremrakende yteler på filateliens område eller i filateliens tjeneste.

§ 3. Medaljen forsynes med navnet på den person den tildeles med angivelse av dato og grunnen for dens tildeling.

§ 4. En særlig komite administrerer alt vedrørende medaljen og dens utdeling. Den fører protokoll vedrørende dens fremstilling, hvem og når den er tildelt etc. Komiteen består til enhver tid av styret i O.F.K. supplert med formannen i «Det Gyldne Posthorn»'s Ordenskollegium, samt et av klubben i ordinært møte valgt medlem med varamann. Det sistnevnte medlem og varamannen velges for en periode av 3 år. Klubbens formann er komiteens formann. Det av medlemsår eldste styremedlem fungerer som komiteens sekretær.

§ 5. Forslag om tildeling av medaljen fremsettes av komiteen på eget initiativ eller etter innstilling av 25 medlemmer.

§ 6. Komiteen innkalles skriftlig til møte med minst 14 dagers varsel. Beslutning om tildeling krever $\frac{2}{3}$ majoritet av komiteens samtlige medlemmer.

§ 7. Komiteens protokoll og den eventuelle beholdning av medaljer oppbevares til enhver tid av formannen i O.F.K.

70 år.

Byråsjef Sigurd Hennum.

i Poststyrets 3. kontor faller i nærmeste framtid for aldersgrensen og vil tre ut av tjenesten innen årets utgang. Hennum fyller 70 år 8. novbr.

Byråsjef Hennum er et meget kjent navn innen postetaten — og heller ikke ukjent for filatelistene. Han er ikke bare far til en rekke av våre frimerkeutgaver — flere av våre minnefrimerkeutgaver har fått sin form etter idéutkast av byråsjefen — men han har i en rekke år faktisk dannet det daglige, praktiske bindeledd mellom samlerne og Poststyret. Vi har alltid visst hvor trappen førte til byråsjef Hennum, og det er ikke mange dager han har unngått våre plager. Alltid er vi blitt hjelpsomt mottatt, og alltid har han hatt positive bidrag å gi oss i form av nødvendige opplysninger om de forskjellige problemer vi har møtt. Våre avdøde store forskere på filateliens område, dr. Justus Anderssen og Henrik Dethloff kan takke byråsjef Hennum for mange av sine resultater som ikke vilde vært nådd uten aktiv medvirken fra Poststyrets side gjennom ham.

Byråsjef Hennum har en stor bekjentskapskrets og han setter overmåte pris på sine medmennesker. Vi har en mistanke om at også filatelistene har en bred plass i denne krets. Kan vi bare få ham på glid, kunne han utfylle time etter time med interessante beretninger om sine venner frimerkene — som han kjener så inngående i alle detaljer. Men byråsjef Hennum er også en beskjeden mann som bare ønsker å få leve sitt stille privatliv. Derfor virker det dobbelt kjært når vi uformelt kan sitte og prate med ham — da kommer alle hans sjamerende personlige egenskaper til sin fulle rett.

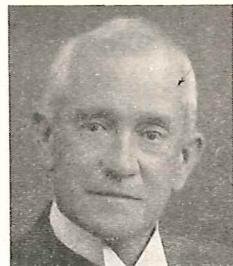
Det er vondt å forlate sin arbeidsplass etter så mange års samvittighetsfullt arbeid i Postetaten. Enda vanskeligere vil det bli for oss filatister å forsonse oss med tanken på at vi ikke lenger har byråsjef Hennum å ty til når det er spørsmål vi ønsker svar på.

Vi ønsker i alle fall å gi uttrykk for vår takknemlighet overfor byråsjefen — vi takker ham for utvist hjelpsomhet og forståelse gjennom disse mange år, og håper at han fortsatt vil ha et godt øye til sine gamle plageänder. Norsk filateli bevidner denne velmente takk.

Vi sender også byråsjefen våre varmeste lykonskninger til 70 års dagen. *Harald Rising.*

Vi gratulerer:

Grosserer E. G. Spørck, Oslo, som 12/10-1942 fylte 60 år. Hr. Spørck er medlem av Oslo Filatelist-Klub siden 1918. Han har tidligere år bl. a. fungert som klubbens kasserer.

Nytt æresmedlem i Oslo Filatelist-Klub.

Etter forslag av Styret ble overinspektør Kristian Grimsgaard i møte 3/8 enstemmig innvotert som æresmedlem av Oslo Filatelist-Klub. Hr. Grimsgaard som d. 15. juli d. å. fylte 80 år er et av de eldste medlemmer av O.F.K. Gjennom 53 års medlemskap har han nedlagt et stort arbeid innen klubben — innen organisasjonskomiteen for flere nordiske møter, som forfatter av klubbens 25 års beretning og «Glade Minder I—IV» — i særlig grad er hans navn kjent innen festfilatelistenes rekker. Han innehar alle hedersstegn og klubbens ordner og er fremdeles Sere-monimester i ordenen «Det Gyldne Posthorn». Overinspektør Grimsgaard er fremdeles aktiv og møter ved hvert ordinære møte — den høye alder synes ikke å trykke ham det spor.

Kristian Grimsgaard.

Moss Filatelistklubb holder utstilling.

Moss Filatelistklubb kan i år feire sitt 10 års jubileum. Ved dette høye har klubben planlagt en jubileumsutstilling som holdes i Moss Handelstands Forenings lokaler i dagene 19.—21. novbr.

Udstillingen er ment som en propaganda-utstilling med stor frimerketombola og eget postkontor med særstempel. Utstillingen er åpen for deltagelse fra klubbens medlemmer.

Vi spår at denne utstilling vil virke fruktbringende på interessen for frimerkesamling i Moss og omegn.

En ny håndbok over Norges frimerker kommer!

I møte i O.F.K. 7/9-1942 ble der etter forslag av Styret fattet følgende vedtak:

1. O.F.K. utarbeider en fullstendig håndbok over Norges frimerker.
2. Håndboka skal være ferdig til den internasjonale utstilling i Oslo 1946/47.
3. O.F.K. oppnevner en redaksjonskomite på 3 medlemmer til å forestå utarbeidelse etter nærmere instruksjoner fra Styret.
4. Styret ivaretar det økonomiske ved utgivelsen.

Som medlemmer av redaksjonskomiteen ble valgt: C. M. Henriksen og Stian Samness, Oslo, J. Jellestad, Bergen, med den førstnevnte som hovedredaktør.

Meddelelser fra Norsk Filatelistforbund.

Ad Forbundets fellesmatrikkel.

I Forbundets sirkulære av 13. juni 1942 (jfr. dette) ble det henstillet til klubbene å sende inn sine manuskripter til matrikkelen innen 1. september 1942. Jeg har fått svar fra mange av klubbene, men det er en rekke av disse som enda ikke har gitt noe livstegn fra seg. Jeg må be om å få manuskriptene fra disse så snart som mulig så saken ikke skal bli unødig forsinket. Kommer manuskriptene altfor sent kan klubbene risikere ikke å få sine medlemslister med i matrikkelen.

Samtidig vil jeg henstille til *alle* klubber at de snarest mulig, og senest innen 1. desember, sender meg oppgave over hvor mange eksemplarer de ønsker av matrikkelen. Denne vil kun bli distribuert gjennom klubbene og noen nytrykning vil der under de novarende papirvanskeligheter ikke bli tale om. Derfor lar det seg heller ikke gjøre å skaffe særtrykk av de enkelte klubbers medlemslister. Prisen på matrikkelen blir kr. 1,— pr. eksemplar plus porto.

Oslo, 2. oktober 1942.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

I nr. 1 av vårt tidsskrift ble det meddelt at tidsskriftet vilde innstiftet et hederstegn som skulle utdeles for den største «bragd» innen norsk filateli for hvert år. Forbundets styre har behandlet denne sak og har besluttet å få lavet en plakett som skal kalles «Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn».

Styret har fastsatt følgende statutter for dette:

§ 1. «Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn» utdeles for fremrakende prestasjoner til gavn for norsk filateli.

§ 2. Det kan kun tildeles norske filatelister som er medlem av en klubb som er tilsluttet N. F.

§ 3. Utdelingen foretas i januar måned og hederstegnet tildeles den som har utført den største filatelistiske bedrift i det foregående år. Som bedømmelseskomite fungerer Forbundets styre plus tidsskriftets redaktør. I tilfelle av stemmelighet har Forbundets formann den avgjørende stemme. Motiverte forslag kan innsendes til formannen innen årets utgang fra forbundsklubber eller medlemmer av sådanne. Finner komiteen ingen kandidat verdig, er den ikke forpliktet til å utdele hederstegnet. I sær-
egne tilfelle har den også anledning til å utdele flere enn ett hederstegn pr. år. Hvis noen av komiteens medlemmer foreslås tildelt heders-
tegnet fratrer han under behandlingen av sin egen sak.

Oslo, 25. september 1942.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Våre planer.

Selvom forholdene i øyeblikket er vanskelige for tidsskriftet vårt (papirrasjoneringen og forsinkelser ellers) så arbeider vi ufortrødent på å legge planer framover som sikkert vil vekke interesse og glede. Vi arbeider no på spreng for å innhente forsinkelsene og komme i normal tur og orden — hvis intet uforutsett måtte skje. Ekspedisjonen av bladet er heller ikke gått så knirkefritt idet mange meddeler at de ikke har mottatt visse nr. Ekspedisjonen innestår imidlertid for at bladet sendes alle etter abonnentlistene, og før vi derfor henstiller til abonnentene før de klager til oss at de undersøker hos det stedlige postverk om ikke bladet skulle være kommet. Husk alltid på å skrive tydelig navn og adresse. På klager over manglende nr. etc. svarer vi ikke brevlig — disse blir omgående oversendt ekspedisjonen som retter på dette såsnart råd er. Vi har mottatt og mottar fremdeles en rekke hyggelige brev fra leserne som takker for velredigert stoff. Selv er vi ikke på langt nær fornøyd enno — vi skal videre framover.

I kommende nr. vil vi bringe et fast tillegg til Norgeskatalogen — hvor også eventuelle prisendringer vil bli anmerket. Vi vil lage en artikkelserie om mer vesentlige platefeil på norske merker — og begynner med de seneste utgaver og går bakover. Vi skal også bringe prisansettelser på disse. Har De noen morsomme ting å vise fram, så send oss disse. Men spar oss for de små bagateller. Vedlegg alltid returporto, og vær ikke vred om vi ikke svarer direkte. Det som er av interesse vil i tur og orden komme i artikkelsen, ikke som svar direkte.

Forørig arbeider vi med å skaffe fram en rekke gode og viktige artikler av forskjellig innhold. Kjennskapet til fargefareren spiller en stor rolle for frimerkesamleren og vi vil få en utredning herom. I samband med denne er det vår plan å lage et fargekart — som også kan nytties som et supplement til Norgeskatalogen. Kjente penner fra svensk og dansk filateli vil også gi gjesteroller i bladet. Og sist, men ikke minst venter vi øket innsats fra norske filatelister. Husk — noen få vil ikke kunne makte å bære organet framover — alle sammen må ta sitt løft.

Vi minner også om at vi arbeider for å reise midler til et spesielt klisjefond for tidsskriftet — gaver i form av frimerker (eller kontanter) kan sendes til Forbundets formann, læge Per Gellein, Holmenkollvn. 10, Smestad pr. Oslo, eller direkte til tidsskriftet, boks 2243, Oslo.

Frimerkene vil bli solgt ved auksjon og katalog over denne vil bli sendt ut. Det er intet i vegen for at andre Forbundsklubber også kan lage en spesiell gaveauksjon til dette formål på stedet.

På grunn av opplagskvoten vår må vi allerede no ha en oversikt over abonnenttallet for komende år. Vi tør derfor be om at noværende abonnenter (utenom forbundsklubbene) snarest melder fra om de ønsker bladet også for 1943 — kontingenget blir som no kr. 5,00 pr. år.

Vennligst svar på følgende måte:

1. Som abonnent 1942 ønsker jegbladet for 1943.
Kr. 5,00 vedlegges/sendes pr. postavisning.

Abonnement Sverige, Danmark, Finnland koster kr. 7,00 (Korsbånd).

2. Tydelig navn og adresse (by og gate).
3. Jeg har ikke mottatt nr. 1942.
4. Jeg ønsker og foreslår følgende forbedringer av tidsskriftet (av redaksjonell art).

Svarene må være kortfattede og kun omhandle disse 4 punkter sendes tidsskriftet, boks 2243, Oslo.

For stempelsamlere.

Poststyrets sirkulærer meddeler følgende endringer i poststedsfortegnelsen:

Tyfjord i Tana poståpneri (Vardø postdistrikt) midlertidig nedlagt fra 1. juli 1942.

Kyrland poståpneri (Sandnes postdistrikt) nedlegges fra 1. september 1942.

Nye poståpnerier fra 1/10 1942:

Eiterstraum stasjon i Vefsn herred, Nordland fylke.

Hauggrend i Fyresdal herred (før brevhus), Telemark fylke.

Kleppholmen i Sund herred (før brevhus), Hordaland fylke.

Reinfjord i Kvænangen herred (før brevhus), Troms fylke.

Seglvik i Kvænangen herred (før brevhus), Troms fylke.

Storjord i Tysfjord i Tysfjord herred (før brevhus), Nordland fylke.

Stønneshotn i Hillesøy herred (før brevhus), Troms fylke.

Vikhamar stasjon i Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke.

Nedlagte poståpnerier fra 1/10 1942.

Eitrheim, Odda herred, Hordaland fylke.

Glomvik, Melsøy herred, Nordland fylke.

Nytt midlertidig poståpneri fra 1/10 1942.

Ringedalsvatn, Odda herred, Hordaland fylke.

Nye brevhus.

Bærums Verk, Bærum, Akershus.

Grimstadhøgda, Straumsnes herred, Møre og Romsdal.

Karistova på Utvikfjell, Innvik herred, Sogn og Fjordane.

Møsvatn, Tinn herred, Telemark.

Oterstrand, Gildeskål herred, Nordland.

Nedlagte brevhus.

Kleivedale under Kragerø.

Krokstrand under Mo.

Kvanndal under Bergen.

JUNIOR-SAMLEREN

Det er ikke mange gjenter og gutter som ikke en eller annen gang kommer borti frimerkesamling. Som oftest er det guttene som har den største interessen, men no er gjentene begynt å ta seg sammen også. Det blir stadig fler og fler av dem i junioravdelingene bortover, og det er hyggelig.

Guttene synes ofte de er svært kjekke når de blåser foraktlig av gjentene som frimerkesamlere, men skal jeg være ærlig så synes jeg at guttene ikke har noe de skulle ha sagt for gjentene er sammenn ofte meget ivrigere, og samler ofte meget riktigere.

De som er medlem av Oslo Filatelist-Klubs junioravdeling vil kanskje si at det er likegyldig hvordan man samler, for enhver form for samling er like god. Ja, jeg er oppmerksom på at det er sagt mange ganger, men da skal dere huske på at det skjelles sterkt mellom samling og oppsamling, for det er to forskjellige ting. Vi frimerkesamlere har gjerne et mål som vi søker å nå, og som oftest er det å få samlingen så komplett som mulig. Men det er mange andre hensyn å ta også. Samlingen bør også gjøres så pen som mulig og den skal gjøres så grei og oversiktlig at alle kan ha glede av å se og bedre det arbeide som er nedlagt i den. Det er ikke nok å sette merkene på rad og rekke i albumet og si at jeg har det eller det komplett. Det kan være andre som også har det samme samleområde komplett og da vil den samlingen som er penest gå av med seiren. Du vil nemlig fort oppdage at det er like morsomt å lage samlingen pen som å samle merkene. Jeg for min del foretrekker en samling som ikke er komplett, men pent oppsatt, fremfor en som er komplett, men stygg og slurvete.

Når klubbene har laget junioravdelinger, er det ikke for at dere skal få en klubb å gå i, men for at dere skal lære å samle riktig slik at dere kan få den rette samlegden og ha den riktige teften av frimerker når dere en gang er så gamle at dere kan rykke inn i seniorenes rekker. Dere som er medlemmer av klubber må ikke tro at dere ikke blir lagt merke til av lederne. De har nemlig øyne på hver finger og følger med i arbeidet deres selv om dere ikke merker det selv. De vet hvem som går alvorlig inn for samlingen sin og vet også hvem som mangler interesse og bare slurver i veg.

Og no er det naturligvis noen som lurer på hva jeg mener med å samle riktig, så la oss se litt nærmere på det. La oss gå ut fra Norge og alt det en Norges-samler har å arbeide med. De som samler riktig vil gjøre hva de kan for å få sin samling så komplett og så pen som mulig. Det sier seg selv. «Ja, men det er så dyrt,» vil enkelte si. «Vi juniorer har ikke råd til å skaffe oss Norge komplett!» Den som sier det er kommet inn på et feil spor. Noe av det viktigste for en frimerkesamler er å ha tålmodighet. Ingen kan vente å få samlingen sin komplett i en håndvending. Det krever tid, og ofte lang tid. Jeg kjenner en samler som har brukt 37 år på å få en spesialsamling komplett og jeg har aldri sett en samler som har vært så tilfreds med samlingen sin. Han kunne godt ha kjøpt alt han trengte og betalt i dyre dommer for det, men han var først

og framst samler som ville ha gleden av å finne alt selv slik at han med god samvittighet kunne si at han hadde skapt samlingen ved flid og tålmodighet.

Jeg snakket forleden med en junior som hadde lyst til å gi opp hele Norges-samlingen fordi mange av merkene var blitt så dyre at han mente at det vilde være umulig å skaffe seg de manglende merkene. Jeg snakket litt med ham og spurte om han hørte med til de juniorene som synes det er stas å ha et lager av førstedagsbrev liggende til ingen nytte og jeg rådet ham derfor til å omsette brevene for å få nok penger til å kjøpe et av de dyre merkene. Best ville det være om han kunne bytte dem bort. Han syntes først det var følt å kvitte seg med brevene sine, men han gjorde som jeg sa og byttet bort en del av dem i et ganske pent eksemplar av 3 SKILL. No angør han ikke lengre, for no har han et merke som de fleste av juniorene ikke har. Og det samme skulle dere gjøre alle dere som synes det er så forferdelig fint å sitte med en haug førstedagsbrev. Bytt dem bort og få gode merker i stedet.

Når dere kommer på De-No-La Utstillingen skal dere se på de juniorsamlingene som er utstilt der. De stammer fra juniorer som har tatt frimerkesamlingen alvorlig. Det er juniorer som har slukt hvert ord som er blitt sagt i foredrag o. lign. og som har fulgt de gode rådene de har fått med det resultat at de har fått samlinger som alle vil bli begeistret over. På utstillingen finnes det faktisk samlinger som ikke skulle tro var laget av juniorer hvis vi ikke hadde visst at de var det. Vi som har fulgt disse juniorene har gledet oss over den iveren de har lagt for dagen og takken for strevet blir no kanskje en fin premie. Så langt kan dere komme alle sammen hvis dere bare samler fornuftig og ikke kaster bort pengene deres til en masse tull som det aldri kan bli noen skikkelig samling utav. Så no gjelder det å ta seg sammen og vise at det ikke bare er en liten flokk som kan lage gode samlinger, men at dere ikke er snaue dere andre heller.

Taggemåler'n.

I FORBIFARTEN . . .

Hva skal slikt tjene til?

Alle kjenner til hvordan visse katalogutgivere i Danmark bekriger hverandre. I siste utgave av Standardkatalogen finnes følgende bemerkelsesverdige passus!

«Offentliggjørelse av Standard Katalogets Priser under enhver Form*) er ikke tilladt.» En slik katalog har på forhånd dømt seg selv. Vi skal derfor også med glede følge oppfordringen og avstå fra vanlig anmeldelse.

*) Uthevet av Red.

BOKER og Tidsskrifter

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezessions-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour comte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 2243, Oslo.

Rylunds illustrerede Frimærke-Katalog 1943 over alle skandinaviske Frimærker.

17. Udgave. 112 s. 125 × 202 mm.
Pris D.kr. 1,—.

Denne av mange samlere benyttede katalog foreligger no. Prisene ligger gjennomgående noe under Afa-katalogens noteringer og i forordet til katalogen anmerkes at «prisene må betraktes som de for tiden gjeldende handelspriser». Enkelte klisjéer bør neste gang skiftes ut med nye. Ellers er utstyrt tiltalende. Katalogen vil sikkert ytterligere befeste sin posisjon på det skandinaviske marked.

R.

Møtereferater fra Forbundsklubbene.

D'herrer Sekretærer må sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Drammens Filatelist-Klub.

Formann: Ingeniør Alf Bernt.
Jernbanestasjonen, Drammen.
Klubben har Junioravdeling.

Avholdt sitt første møte etter ferien fredag den 11. september. Referat fra forrige møte ble opplest, og formannen refererte en del innkomne skrivelsjer, hvoretter han ga ordet til aftenens

foredragsholder, formannen i Oslo-klubben — hr. Rising. Han hadde kalt sitt foredrag «filateliens perler — de klassiske frimerker».

Med sitt store og allsidige kjennskap til filatelen, klarte han på en ypperlig måte å gi tilhørerne et videre syn på deres hobby og påviste hvor mange muligheter den rummer.

Etter foredraget var det selskapelig samvær.

W.

*

Kristiansands Filatelistklubb.

Formann: S. B. Johnsen.

Møte nr. 174 ble avholdt 25/8 i Gyldenløvesgt. 5 under ledelse av formannen. Først ønsket han alle velkommen til sesongens første møte, og berørte samtidig de forskjellige vanskeligheter vi har å kjempe med idag.

Referat fra forrige møte ble deretter opplest og godkjent. Et nytt medlem ble enstemmig innvoktert.

Der ble så foretatt en framvisning av Fourniers Falsifikatsamling som var blitt utlånt av Stavanger Filatelistklubb. Den interessante samling ble nøyne gjennomgått og diskutert.

Fra Norsk Filatelistforbund var der kommet anmodning om arrangere en «Frimerkets uke» muligens i forbindelse med en utstilling. De forskjellige uttalelser viste imidlertid at saken ikke er aktuell for vårt vedkommende på grunn av de mange vanskeligheter et slikt arrangement vilde medføre. Saken ble derfor stillet i bero til en senere anledning.

Formannen gjorde så oppmerksom på at klubben grunnet omsetningsskatt på frimerker hadde forhøyet salgsprovisjonen og auksjonsgebyret til 20%.

Bibliotekaren opplyste at biblioteket hadde anskaffet Charles Middelthons bok om frimerker, samt Afa-katalogen 1943, og leste i denne forbindelse en anmeldelse fra Dagbladet.

Til inntekt for Jubileumsfondet hadde Jubileumskomiteen arrangert en utlodning og oppstillet 10 gevinst. Interessen herfor var stor og salget gikk strykende. Der inntok i alt kr. 100,—.

Derved var programmet slutt, og man brøt opp ved 22 tiden.

Til stede var 19 medlemmer og 1 gjest.
O. J. H.

Møte nr. 175 ble avholdt 8/9 i Gyldenløvesgt. 5 under ledelse av formannen. Til stede var 17 medlemmer. Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt. Der forelå anmeldelse fra et nytt medlem som ble enstemmig innvoktert.

Man foretok så en framvisning av «Den filatelistiske Molbopost» og «Skipper Worse» på frimerker utlånt fra Stavanger Filatelistklubb, og begge vakte stor begeistring bland medlemmene med sine vittige bilder og tekst.

Formannen refererte deretter meddelelser fra det danske og norske postvesen angående utgivelsen av nye frimerker, for Norges vedkommende nye tjenestemerker. Videre referertes skriv fra Drammensklubben og Tromsø Juniorklubb.

Der forelå et tilbud fra Stavanger Filatelistklubb om salg av Fourniers Falsifikatsamling, og etter en kort debatt ble man enig om at vår klubb skulde anskaffe seg denne.

Til slutt foretok Jubileumskomiteen loddsgang til inntekt for Jubileumsfondet, og utloddet en

del frimerker samt 2 kataloger. Loddsgalget gikk strykende og innbragte kr. 70,—.

Motet ble avsluttet ved 22 tiden. O. J. H.

*

Nordenfjeldske Filatelistforening.

Formann: John Brækstad, Trondheim.

Klubben har Junioravdeling.

Møte nr. 355 ble holdt 6. mai under ledelse av formannen, kjøpmann John Brækstad, 34 medlemmer til stede. Hr. Johan Dircks holdt et meget interessant foredrag om Centraltrykkeriets frimerker med demonstrasjon av hans rikholdige samling av disse merker. — 2 nye medlemmer ble opptatt. Til slutt en auksjon over merker fra Danmark.

Møte nr. 356 holdtes 20. mai, 29 medlemmer var fremmøtt. Til dette møte var Juniorsklubben invitert, men dessverre møtte der alt for få av dennes medlemmer. — Bokchef C. Sparling holdt et kåseri om Thailand og dets frimerker med fremvisning av dette lands merker. — En gratisutloding til hver av de fremmøtte fra Juniorsklubben, og en auksjon hvor juniorene fikk førstebud på merkene ble holdt. Det viste seg at kappestrider om å erholde merkene var ganske stor også blant de unge samlere. Formannen i Juniorsklubben takket for den interessante aften.

Møte nr. 357 holdtes 3. juni, 25 medlemmer til stede. I serien «Østens frimerker» fortsattes med kåseri og fremvisning av Ceylons frimerker ved formannen. En auksjon over bedre norske merker bragte gode priser og stort omsetningsbeløp.

Møte nr. 358 holdtes 17. juni. Da det benyttede lokale var opptatt ble møtet holdt i privat leilighet. 30 medlemmer var fremmøtt. — Direktør Haakon O. Christiansen holdt et foredrag om Rikard Nordraak — som alltid fra denne foredragsholderen velformet og interessant foredrag. — Fra Norsk Filatelistforbund forelå henstilling om å få i stand en «Frimerkets uke» i oktober, og formannen meddelte at styret skulde arbeide med dette. Den vanlige auksjon til slutt.

Møte nr. 359 ble holdt som sommermøte på Lian restaurant 6. juli. 23 medlemmer møtte. Etter den tradisjonelle skothyllkasting gikk man til et bedre aftensbord. Her talte formannen for foreningen og takket styret og samtlige medlemmer for godt og interessant samarbeide i den forløpne sesong og ønsket vel møtt til høsten. — Etter aftensbordet sattes medlemsmøte med referater og opplesninger av forskjellige skrivelser. Til å arbeide med en utstilling i propagandauken ble oppnevnt en komite.

Møte nr. 360 holdtes 9. september. Formannen hilste velkommen. Da det lokale foreningen hadde benyttet siden mars var rekvikert, var man etter husløs som så mange ganger før. Etter meget strev var det ved elskverdig imøtekommenshet fra et av medlemmernes side blitt mulig å få benytte Aktiebryggeriets ølhall til dette og neste møte, men på grunn av oppvarmningsforholdene kunde dette lokale ikke benyttes når det ble kaldt. Å oppdrive noget passende lokale anså han for håpløst, men man får forsøke å få møtene avholdt på en eller annen måte. — På grunn av disse forhold med manglende lokale berettet komiteen i anledning Frimerkets uke at den ikke kunde påta seg å arrangere en utstilling.

*

Oslo Filatelist-Klub.

Formann: Harald Rising,
Postadresse: Boks 298, Oslo.
Kontor: Torget 8 IV, Oslo. Telefon 23 406.
(Kontoret er åpent kun mandag kl. 10—15.)
Klubben har Junioravdelinger.

Mandag den 3. august avholdtes møte nr. 1043 i Lærerinnelagets hus, under ledelse av formannen hr. Harald Rising. Til stede 79 medlemmer og 7 gjester. Referat fra foregående møte ble opplest og enstemig godkjent. Følgende nye medlemmer ble oppattet:

673 Bøhn, Arne, tannlæge, boks 246, Lysaker.
674 Sommerfeldt, Trygve, agent, Kongensgt. 33, Oslo.
675 Skogholst, Karl A., bokholder, Glomfjord.
676 Høidahl, John, postmester, Sortland.
677 Hagen, Trygve, mekaniker, Taraldsviken 14, Narvik.
678 Paulsen, A., Prinsensgt. 6, Oslo.
679 Mo-Gregersen, F., Aasgaardstrandvn. 1, Horten.
680 Bjørke, S. A., kontorsjef, Fredrikstad.
681 Hornslien, Thor, kontorsjef, Collettsgt. 39 C, Oslo.
682 Grevstad, Jens, Tollbugt. 6, Oslo.
683 Eklund, G. M., ingeniør, Regeringsgt. 77, Stockholm.

Der forelå likeledes 6 ansökninger om opptagelse.

Formannen meddelte:

1. at Bergersen saken er under forarbeidelse,
2. at der var utkommet en ny håndbok for frimerkesamlere forfattet av journalist Middelthon i Aftenposten og at der i løpet av høsten muligens ville utkomme ytterligere 2 à 3 bøker i samme genre.
3. at alle de kjente verdenskataloger vil utkomme til høsten som vanlig,
4. at Norgeskatalogen sannsynligvis vil foreligge ferdig til Frimerkets uke i oktober,
5. at komiteen for De-No-La Utstillingen har konstituert seg,
6. at der på utstillingen vil bli en tombola under ledelse av fru Langeborg. Formannen anmodet medlemmene om velvilligst å betenke tomboloen med gaver og å sende disse til fru Langeborg.

Formannen refererte pånytt styrets beslutning om å utnevne inspektør Kristian Grimsgaard til klubbens æresmedlem. I henhold til lovene ble der foretatt skriftlig avstemning over forslaget. Resultatet ble at hr. Grimsgaard ble innvalgt som æresmedlem med 79 stemmer, dvs. enstemmig.

Formannen refererte et brev fra Poststyret ang. førstedsbrevene. Poststyret hevdet at det ikke nok en gang kunde klare en slik påkjennung som utgivelse av Nordraak-frimerkene var, men innen det traff en endelig avgjørelse om førstedsbrevenes opphør vilde det gjerne høre O.F.K.s mening. Formannen meddelte at aftenens foredragsholder — hr. rádmann Middelthon fra Stavanger — i sitt foredrag sannsynligvis også ville komme inn på dette spørsmål og foreslo derfor at en debatt om brevets innhold skulle henstå til etter foredraget. Før ordet ble gitt til hr. Middelthon opplyste formannen at hr. Middelthon, som tidligere har vært medlem av klubben, påny har søkt om opptagelse.

Etter denne introduksjon steg hr. Middelthon opp på podiet og ble hilst med hjertelig bifall

Han begynte med å si at der hadde vært og fremdeles var visse uoverensstemmelser mellom ham og O.F.K. Han var derfor blitt noe forbauset over den anmodning han hadde fått fra hr. Rising om å holde foredrag i klubben, men han anerkjente den sportslike ånd som lå til grunn for anmodningen og det var med glede han hadde etterkommet den.

Hr. Middelthons foredrag var oppdelt i 5 punkter, nemlig hans syn på:

1. Utstedelsen av nye frimerker.
 2. Spørsmålet om førstedsbrev.
 3. Prisspørsmålet i Norgeskatalogen.
 4. Samlingen av norske helsaker.
 5. Nordisk Filatelistisk Tidsskrift kontra Norsk Filatelistisk Tidsskrift.
1. Med hensyn til punkt 1 — utstedelsen av nye frimerker — henviste foredragsholderen til sitt berømte foredrag fra 1929 «Hvor bærer det hen» — og hvor han allerede dengang hevdet at der kun måtte utgis postalt nyttige frimerker. Helt galt er det når frimerkenes oppslag på forhånd blir kunngjort, men han mente det var helt umulig å holde tallet hemmelig og som eksempel nevnte han at en posttjenestemann hadde reist ens ørend inn til hans frimerkeforretning for å fortelle at no skulle en ny serie frimerker utgis og at opplaget var så og så stort. Man burde forsøke å samarbeide de forskjellige oppfatninger som gjør seg gjeldende med hensyn til utgivelsen av nye frimerker og så rette en henvendelse til myndighetene i sakens anledning.
 2. Hva førstedsbrevene angikk så mente taleren at disse utgjorde et interessant tillegg til enhver Norgesamling, og det at tallet på disse brev var høyt skulle bare være i sammlernes interesse. Jo billigere ville brevene bli i anskaffelse. Tendensen er jo no at man må sikre seg flest mulig førstedsbrev for i det hele tatt å få tak i frimerkene. Det var jo ikke sikkert man fikk kjøpt dem ubrukete.
 3. Med hensyn til prisansettelsene i Norges-katalogen meddelte taleren at han under sitt opphold i Oslo var blitt enn ytterligere betenkten over utviklingen og de synspunkter han hadde hørt framsatt. En katalog som utgis av landets største samlerklubb skal ikke gå foran i prisansettelsene, men forsøke å holde igjen. Gjør den ikke det blir den medskyldig i den katastrofe som vil inntrefte når markedet bryter sammen. Katalogen må ikke følge salgskatalogenes prisansettelser, den skal være en bremse som de andre kataloger er nødt til å regne med. Markedet må ikke bli herre over katalogen, men katalogen må såvidt mulig være herre over markedet.
 4. Hr. Middelthon nevnte videre at samlingen av norske helsaker i lang tid hadde ligget nede, men at interessen no var stigende. Han ville henstille til O.F.K. som jo har store inntekter av Norgeskatalogen, å utgi en katalog over Norges helsaker. Med en sådan katalog ville ganske sikkert samlingen av helsaker bli tatt opp av en rekke filatelister i vårt land.
 5. Som siste punkt i sitt foredrag kom hr. Middelthon inn på spørsmålet om Nordisk Filatelistisk Tidsskrift og opprettelsen av Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Han anså at O.F.K. ikke hadde juridisk rett til å pålegge tvangsbasjonement på et nytt blad så lenge det var medeier av et annet.

Forøvrig håpet han at foredraget hadde irritert riktig mange av tilhørerne og at dette måtte få sitt uttrykk i den påfølgende diskusjon.

Foredraget ble hilst med voldsomt bifall, som gjentok seg da hr. Rising takket foredragsholderen.

Byråsjef Dunér innledet debattantenes rekke med en grei fremstilling av sitt syn på de postalt nyttige merker. Han mente frimerkene anvendelse no var utvidet og at det ikke lengre gikk an å kjempe mot den retning som også vil gi frimerkene reklamemessige oppdrag å løse. Hva vi må bekjempe er at staten utgir frimerker som nærmest er av fiskal art og hvis eneste hensikt er å skaffe penger i statskassen. Opplagene på alle merker måtte være meget store så de nådde klodens fjernehste avkroker. Da først fyller de også sin nye reklametekniske oppgave.

Hr. Østensen mente at frimerkene med tilleggsverdi burde selges fra alle landets postkontorer og ikke som hittil bare i de største byene.

Guhnfeldt hevdet at selv om ikke merkene nådde klodens fjernehste avkroker så burde man i et hvert fall kreve at hver nordmann fikk sitt merke.

Hr. Evensen opplyste at det ikke var Kulturdepartementets skyld at Nordraakmerkene var kommet i så litet opplag. Det hadde vært meningen å fortsette trykkingen, men da postmesteren i Stavanger hadde oppgitt opplaget til 500 000 ved en inndiskresjon, var man blitt stående ved det tall.

Witzøe mente det var umulig å holde opplags-tallet hemmelig. På sin vanlige livfulle måte ga han så en rystende skildring av de dramatiske begivenheter på Oslo Postkontor den 12. juni da Nordraak-merkene kom.

Hr. Middelthon uttalte at vanskelighetene ved Oslo Postkontor kun skyldes den ting at Oslofolk skulle ha så meget mere enn hva folk i landets øvrige byer fikk. Hvis det ble bestemt at også Oslofolk kun kunne innlevere skriftlige bestillinger, ville køene forsvinne av seg selv.

Hr. Vold-Johansen meddelte at en sådan ordning ville lette ekspedisjonen betraktelig.

Det var ytterligere en del innlegg av Middelthon, Jacobsen, Jeppesen, Rising og Stensdal og man besluttet å gi styret fullmakt til å besvare postverkets brev etter de retningslinjer som diskusjonen hadde antydet. Møtet ble deretter hevet og man samlet seg til krystallen hvor det nylagte æresmedlem ble hedret og hvorunder hr. Middelthon viste seg som en fullverdig representant for Alexander Kiellands by.

Jarle O. Stensdal.

Ordinært medlemsmøte nr. 1045 ble holdt mandag 21. september kl. 19,30 i Lærerinnelagets hus under ledelse av formannen, Harald Rising.

Frammøtt var 57 medlemmer og 3 gjester. Formannen ønsket vel møtt og understreket under henvisning til antall frammette betydningen av regelmessig utsendelse av møtekort.

Referat fra foregående møte forelå ikke da referenten var borteist.

Som nye medlemmer ble opprettet:

690 Frostad, Hans, læge, Alesund.

691 Torgersen, Paul, Etterstadgt. 35 II, Oslo.

692 Groth-Hansen, Sigurd, grosserer, Almevn. 28, Sogn Hageby.

693 Døhlen, Knut, Hønefoss.

694 Horrigmo, Hans, Økernvn. 163 b, Økern.

695 Solberg, J. L., Thorsgt. 3 b, Oslo.

696 Middelthon, Charles B., journalist, Aftenposten, Oslo.

1 herre anmeldtes til opptakelse.

Formannen meddelte at Katalogkomiteens formann, hr. C. M. Henriksen var på reise til Bergen i komiteens medfor — selv var han nettopp vendt tilbake fra en reise til Skien og bragte med en hilsen fra Skiens-klubben.

Formannen ga en del meddelelser og ønsket derpå aftenens foredragsholder, hr. lektor M. Hauge, Tønsberg, velkommen. I en interessant, kåserimessig form «Bilder og inntrykk fra Ungarn» tok lektoren forsamlingen med på en reise til de sentrale deler av Ungarn — i første rekke til metropolen Budapest. Innledningsvis nevnte han hvordan interessen for å samle Ungarns frimerker og mange års byttevirksomhet med ungarske samlere til slutt hadde fått beveget ham til å ta reisekufferten og stifte personlig bekjentskaper. På en oversiktig måte ga han tilhørerne en orientering i dette lands merkelige og omskiftende historie — en rekke baloptikonbilder illustrerte framstillingen.

Kåseriets annen del omfattet framlegg av deler av hr. Hauges store og velkjente samling Ungarn. Samlingen er i 3 bind, omfattende ca. 5000 frimerker — delvis spesialisert. En pekepinn i hvilket arbeid som ligger bak en slik samling kan nevnes at hr. Hauge hadde brukt 1 — ett — helt år på omontering til novrørende album — og da hadde han arbeidet kortere eller lengere tid hver eneste dag.

Formannen bragte lektoren klubbens og møtets takk for det interessante framlegg og understreket den betydning det kan ha for samlerne at de ser videre utover selsje frimerkene og søker å knytte dem sammen med landet og folket, geofisk og historisk.

Forsamlingsens applaus understreket formannens takk.

Etter møtet vanlig kameratslig samvær. R.

30 øre grå 1907 (Nk. 81).

En har gått ut fra at dette merke er utgitt 10. mai 1907. Konservator Johannes Lid, gjør oss merksam på at han har et par stempel Christiania 6 IV 07. I en notisbok ført på Voss i den tiden, har hr. Lid notert 9. april 1907: Mottatt et følgebrev fra J. Olsens Enke frankert med et par 30 øres grå, et 10 øres og et 5 øres. Ifølge notisboken har han samme dag underrettet H. Grundtvig i Bergen om dette. Dette par og en 4-strip stempel Christiania 16 IV 07 er enno i hr. Lids samling.

Rikstingmerket inndras fra salg ved poststedene 26. oktober.

Rikstingfrimerket betegner en kursendring i norsk frimerkepolitikk idet dets salgstid ved poststedene er begrenset og oppgitt på forhånd av Poststyret. Vi skulle anta at antallet solgte merker beveger seg om det vanlige gjennomsnitt for tilleggsmerker med såpas høy tilleggsverdi — 200—300 000. Herav befinner nok mesteparten seg på samlerhender. Hvor stort opplaget er vites ikke. Vi skulle tro at merkene etter salgstidens utløp vil bli overført til Samlersalgset.

De-No-La auksjonen.

Oslo Filatelist-Klubs auksjon nr. 22 mandag den 9. november 1942.

Betingelser: Kjøper betaler i tillegg til tilslaget 11,11% (oms.avgiften). Selger belastes med 15% av tilslaget. Gjenkjøp avregnes med 5%, dog min. kr. 0,50 og maks. kr. 10,—. Reklamasjonsfristen utløper kl. 24,00 den annen dag etter auksjonen, for utenbys kjøpere: 2 døgn etter mottagelsen. (Postlagt). Porto belastes kjøpene.

Skriftlige bud må være auksjonskomiteen — adr. kjøpmann I. I. Jacobsen, Munkedamsvn. 86, Oslo 21 — ihende senest lørdag 7. novbr. kl. 17. Tlgr.adr.: «Skillebækjac».

Danmark etter Afa 1943:

1. nr.	3 2 sk., prima	kr. 6,50
2. »	5u 8 sk., gummirester	» 50,—
3. »	6 16 sk., hardt stpl.	» 40,—
4. »	8 8 sk., brekk	» 20,—
5. »	12 3 sk., prima	» 12,50
6. »	13 og 15 utagget. NB. Avklipt! »	
7. »	17 3 sk., et par sv. tgr.	» 15,—
8. »	24 5 øre blå/rod, skjев/prima	» 14,—
9. »	24 samme, skjев/prima	» 14,—
10. »	24 samme, skjев/prima	» 14,—
11. »	31u 100 øre, 14:13½, skj./pri.	» 15,—
12. »	31bu samme, 12¾, skj./prima	» 6,—
13. »	32 5 øre, små tall, prima	» 8,—
14. »	33u 20 øre, ubet. tynn fl., bra	» 25,—
15. »	67 5 kr., m. krone, prima	» 12,—
16. »	67u samme, m. sv. brekk, bra	» 45,—
17. »	81 5 kr., m. kors, skjев/bra	» 14,—
18. »	92u 27:38 øre, skjev/prima	» 4,50
19. »	110u 5 kr., skjev/prima	» 7,—
20. »	6u avis. 38 øre, skj./bra	» 5,—
21. »	7u avis. 68 øre, skj./bra	» 5,—
22. »	9u avis. 5 kr., prima	» 15,—
23. »	1u Postfærge i 3 strip med POSFF, prima	» 89,—
24. »	2u Postfærge 15 øre, skjev, prima	» 4,50
25. »	4u Postfærge 1 kr., skjev, prima	» 15,—

Finnland etter Michel 1942:

26. nr.	7Cx 10 Pen middels (÷ 3 tgr.)Rm. 25,—
27. »	10C 1 Mark, bra (÷ 1 tg.)Rm. 250—850
28. »	18A 10 Penni, braRm. 10,—
29. »	33u 5 Mark, prima
30. »	107u 25 Mark, prima

Island etter Michel 1942:

31. nr.	1A 2 sk., skjev/bra	Rm. 260,—
32. »	6A 5 aur, liten tynn flekk	» 50,—
33. »	6Bu 5 aur, flisetagget, flekker	» 50,—
34. »	11u 40 aur, prima	» 20,—
35. »	24u i gildi:3 m. omv. påtr., pri.	
36. »	34u i gildi:100 m. omv. påtr., 1 svak tagg	
37. »	TM 10Au, gildi:3 m. omv. påtr., skjev, bra	
38. »	TM 11u, gildi:4 m. omv. påtr., skjev/bra	
39. »	TM 12Au, gildi:5 m. omv. påtr., prima	
40. »	TM 42u Tjonusta:5 kr., skj./pri.	

Norge etter Norgeskatalogen 1942:

41. nr.	1 m. riststpl., prima	kr. 15,—
42. »	1 m. riststpl., meget pen	» 15,—
43. »	1 m. riststpl., bra, bredrannet	» 15,—
44. »	1 m. nummerstpl., bra	» 17,50
45. »	1 nr.stpl., tynn fl., randstik.	» 17,50

46. nr.	1 blekkann. på brev, vakkert kr. 14,—
47. »	1 2 stk. hårfint klift på brev m. d.stpl., mulig knappe
48. »	1 på br. m. d.stpl., vakker
49. »	1 randstik. på brev m. d.stpl., svak brekk
50. »	1 bredrannet på brev m. nr.-stpl., meget pent
51. »	1 m. riststpl. på brev, pent
52. »	1 sprukket plate m. riststpl., prakteksemplar
53. »	2a, prima
54. »	2a, på korsbånd, pent
55. »	2bu, u. g., slitte tagger
56. »	2b, 2 sl. tagger, bra
57. »	2b m. riststpl., prima, sjeldent
58. »	2 i par m. nr.stpl., 1 sv. tagg
59. »	3u, u. g., litt sl. tagger
60. »	4au, u. g., pent
61. »	4 med dampskipstpl. «Bergen»
62. »	4 med dampskipstpl. «Lindesnæs»
63. »	4 med firkantstpl. «Fjalir»
64. Brev	portofritt «Fjalir» skrevet
65. nr.	4 m. D/S «Ægir» håndskrevet
66. »	4 m. D/S «Glir»
67. »	4 m. D/S «Nidelven»
68. »	4 nytrykk 1914 (1/5 og 15, kr. 75,—)
69. »	5a m. D/S stpl. «Bergen», brekk
70. »	5a i 3-strip på brev, hardt nr.stpl.
71. »	5b vakkert, nydelig stpl.
72. »	5b m. D/S «Jupiter» stpl. pent
73. »	2/5 Oscarserien, jevnt bra
74. »	6u u. g., ubet. tynn flekk
75. »	6 pen, lett stemplet
76. »	6, dele av 2 stempler, bra
77. »	7 skjev, noget slitt tagg
78. »	7 noget skjev/bra
79. »	7 forfalskning av nr. 7 i 1926
80. »	12 med rødt stpl. Kr.ania—Kr.sand
81. »	13a, dele av 2 stempler, bra
82. »	13a i par på brev, vakkert
83. »	15a pen
84. »	15a bra/skjев/prima
85. »	16 II liten N, skjev, noe slitt
86. »	16 IIu i 4-blokk
87. »	16 IIu 31 stk., alle typet
88. »	17bu, i 4-blokk
89. »	18 med D/S stpl. «Hornelen», pent
90. »	19u bleklilla alle 12 typer
91. »	20 lett stemplet, bra
92. »	24 IIIa med det store sjeldne Christiania — Bypost stpl. 2/-

93. nr. 25 Iu, Rekonstruksjon 27-blokk største kjente, R.R.R. merke- verdi løse kr. 20,—	»	121. nr. 201 med hvit og 241 med hvit og gul gummi i 4-blokker inkl. «perle»	»	45,—
94. » 25 i 3-strip på br. stk.	»	122. » 216, prima	»	40,—
95. » 27u, skjev, bra	»	123. » 282 med tykk haledusk, bra ...	»	25,—
96. » 28 slitte tagger oventil	»	124. » 272u, 50 øres V m. vm. i 4-bl.	»	25,—
97. » 28 slitte tagger	»	125. » samme i 6-bl. rand, prima	»	125,—
98. » 31 for kort merke, skyldes dobbelttagging!?	»	126. F.dagsbr. m. og u. vm., 50 øre V	»	80,—
99. » 43 prima	»	127. 5 kr. V i 4-blokk, prima	»	80,—
100. » 43 dele 2 stempler/prima	»	128. Luftpost Horten-Harwich	»	10, —
101. » 44cu, prima	»	129. Polkort med 1½ kr. 09 og PM.nr. 1, 9, 10, 11, 12 og 5 (mp. 100/—)	»	12, —
102. » 62u, 4-blokk, rundt hjørne ...	»	130. Polkort m. 16, 85/88 og 92(100/—)	»	18, —
103. » 65u, 12-blokk, hj. skjev/bra ...	»	131. Førstedag Legion, par	»	6, —
104. » 66u, 4-blokk, rundt hj.	»	132. Sistedag Maud 20 øre	»	10, —
105. » 71u, slitte tagger, skjev	»	133. Det sjeldne 5 øres automatstpl. på konn. stpl. 9/12-03	»	25,—
106. » 77 Iu, et par slitte tagger	»	134. Misjonspost Madagaskar 8-blokk, brekk, verdi: v. 5	»	36,—
107. » 82u, 4-blokk, et par slitte tgr.	»	135. Forsøk på oppsett av norsk gjen- nomhullete merker (private) 275	»	62,50
108. » 85 i 6-strip, noen slitte tgr.	»	merker	»	14,—
109. » 86u, par, prima	»			14,—
110. » 86 i 5-strip, prima	»			
111. » 87u, litt skjev/bra	»			
112. » 87u, skjev, svak hjørnetagg	»			
113. » 88u, med baktrykk, bra	»			
114. » 92au, 10-blokk, hj., 15:4 sk., prima	»			
115. » 94 2 stempler, pen	»			
116. » 114/16 med «specimen», prima	»			
117. » 130/36 i 16-blokker inkl. «ror- feilen, prima	»			
118. 20 øre Abel «HENSIK», pen	»			
119. 1/1 ark 14 øre:2 Skill 2	»			
120. nr. 181u, NQrdkap, prima	»			

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Bedre skandinaviske ønskes, har i bytte div. bedre norske. Prima kvalitet. *Befrakter Helge Reff, Kongensgt. 16, Oslo.*

Annonser til nr. 11 må være
innsendt senest innen 1. nov.,
til nr. 12 senest innen 15. nov.

Samlere frankerer
alltid filatelistisk!

Samlere!

Jeg kjøper og selger alle slags
frimerker. Innkjøpsliste franko.
Spesialitet:
Utvælg mot rek.-porto.

A. B. ØSTENSEN
FRIMERKEFORRETNING
Boks 60, Slependen pr. Oslo

Den som sender meg 2—500 bedre
frimerker fra sitt vil motta den
samme verdi i sveitsiske merker.

Heinrich Bureck

KIRCHBÜHLWEG 7
ZÜRICH III SCHWEIZ

FRIMERKEALBUM

Norge

Opplag hittil: 30 000 eksemplarer

For juniors: Format 23 × 16,5 cm.

Heftet kr. 1,50

Innbundet kr. 250

Ordinær utgave: Format 29,3 × 27,5 cm.

	i kartongperm:	i skruebind:	i klemmfjærbind:
Med løse blader, papir	kr. 6,25	kr. 9,50	kr. 14,00
» » » falset kartong	» 7,50	» 10,75	» 15,25

Samme format: Spesial-album Norge

omfattende Norgeskatalogens hovednumre.

i kartongperm:	i skruebind:	i klemmfjærbind:
Med løse blader, papir	kr. 7,85	kr. 11,10
» » » falset kartong	» 9,50	» 12,75

Løse skruebind kr. 4,50	Løse klemmfjærbind kr. 9,00
-------------------------	-----------------------------

Våre album demonstreres fra vår stand på utstillingen hvor også salg finner sted

BERNT C. MIDDLETHON A/S
FRIMERKEFORRETNING
STAVANGER

Filial: OSLO FRIMERKEFORRETNING, Rådhusgt. 32, Oslo

For 100×100 forskjellige Norge gir
jeg 100×100 forskjellige Ungarn.
For postfriske sett gir jeg postfriske
Ungarn sett på nettobasis.

DIPL.ING. HERCZEG MIKLÓS
Damjanich-utca 35 — BUDAPEST, VII

Hvordan

kan man øke sin frimerkesamling uten kontant utlegg.

Skriv til

D. FRANTZEN

Frimerkeforretning

Nesbyen

Godt utvalg i frimerker

ALF EIDE

CHRISTIAN AUGUSTSGATE 9
OSLO

Frimerkenytt!

<i>Albania</i> , 3-årsdag (25000)	(7)	20,—	<i>Norge</i> , Wessel, f.d.b.	1,—
<i>Belgia</i> , Historisk blokk		5,—	» Europeisk Postforening, f.d.b.	1,50
» Orval blokkpar 1942 (petit)		9,50	For Polske Tropper	(8) 22,50
» 10 + 30 fr. antitub.		7,75	<i>Sverige</i> , Folkhögskolen	(3) 3,15
<i>Böhmen og Mähren</i> , Hitler	(22)	39,50	» Nationalmuseet	(4) 2,85
» Røde Kors	(2)	0,85	<i>Tyskland</i> , SA	0,25
<i>Danmark</i> , f.d.b. 10 og 20 øre		1,—	» Henlein	0,75
<i>Finnland</i> , 50 og 100 Mark		25,—	» nye tj.mrk. hakekors u/vm.	4,90
<i>Frankrike</i> , 50 fr. Petaïn		6,50	» Gullsmedjub.	(2) 2,65
<i>General-Gouvernementet</i> , Ljublin	(4)	4,90	<i>Ungarn</i> , Røde Kors	(4) 4,15
<i>Grekenland</i> , ny utgave	(5)	10,50	<i>Vatikanet</i> , Propaganda	(3) 1,50
<i>Island</i> , Snorre, 1941	(3)	12,50	<i>Tyskland</i> , Feltpost	(2) 2,50
<i>Italia</i> , Seiersprop.	(18)	2,10		
<i>Kroatia</i> , Porto	(6)	5,70	ZUMSTEIN, Europakatalogen 1943	9,—
<i>Montenegro</i> , Porto	(5)	2,25	STANDARD, lille Europa (dansk) 1943	3,75
<i>Norge</i> , Riks møte, f.d.b.		1,50	NORGESKATALOGEN 1943. (15/11)	3,50

Alt ubrukt. — Porto ekstra

A. Jensens

F R I M E R K E F O R R E T N I N G
Thv. Meyersgate 61 OSLO Telefon 70102

Kjøper

Norge 12b, 91, førstedagsbrev 1, 2, 3 og 6a. Danmark AFA 1c, 6, 8, 12, 14, 15, 16a, 17, 17a, 19, 20, 21, 50a, 51a, 85x, 86x, 87x, 89x, 111, 181, 182, 204a — 208a, tj. 1, 1a, 2, 3, 2A, 3A, Postfærge 1, 2, 3, 4, 7 og 14, Avisporto 18.

Tilbud bes sendt

TELEGRAFBESTYRER

Ø. DRAGLAND, FAUSKE, SALTEN

Sender Dem

utvalg og nyheter. Fører AFA-katalog, pris kr. 4,— og Norges-katalogen 1943, pris kr. 3,50 + porto. Forhandler Rex albums og album-blad, hengsler osv.

GUNNAR M. NIELSEN
FRIMERKEHANDEL
BOX 888

OSLO

Jeg ønsker kjøpt følgende norske 4-blokker ustemplet.

Nr. 4, 5, 6, 9, 15, 20, 26, 27, 28, 38, 41, 42, 43, 45, 46, 51, 52, 57, 58, 61, 64, 72, 73, 74, 75, 86, 89, 91, 104, 107.

Tilbud ønskes med pris.

Oppstilling etter N.F.

FRITZ JENSEN, POSTBOKS 115
STAVANGER

Søker!

Østerrike kat.nr. Michel 42: Stemplet: nr. 17, 472, 541, 544. Portomerke nr. 144, 165, 171, 172, 173, post. Kreta nr. 18, i Tyrkia nr. 6. Ustemplet: nr. 176, 426, 431, 474, 475, 478, 485, 486, 487, 598 til og med 612. Portomerke nr. 120 til og med 128, 131, 156, 160, 162, post. Kreta nr. 12, i Tyrkia portomerke nr. 12x, 13x, 7ya og b, 8yb, 9yb, 10ya og b, 11yb, 12y, 13y, 14y. Ungarn Feldpost IV hele serien. Montenegro II utg. I. Ven-tien 1863 10 s. tg. 14. Tilbud med pris sendes

TANNLEGE ROLF GRUDE
PARKVEIEN 60 — OSLO

Landets beste utvalg

i frimerker fra Tyskland, Østerrike, Belgia, Frankrike, Sveits, Ungarn, Italia etc. finner De hos meg.

På oppfordring får De tilsendt det nye sett prislister august— september mot 14 øre til porto.

Av bedre objekter kan nevnes: Tyskland Nødhjelp fra 1924 til 1941 komplett, Iposta og Ostropa Frimerkeutstilling m. m. Østerrike: Nesten alle utgaver fra 1922, samt alle luftpostmerker.

Prisene er jevne med Afa 1943, ofte billigere.

På grunn av den stadige etterspørsel fører vi ikke merkene på lager til enhver tid, men ordres blir notert etterhvert som de innløper og effektuert i rekkefølge når merkene fremkommer.

Skriv allerede i dag etter prislister, og innsend Deres ordre snarest.

P. S. Merkene føres også engros, så handlere vil også tjene på å forlange prislistene!

LARS VØLSTAD, Frimerker en gros - en detail — SANDNES

Utkommeter:

Rylund's
illustrerede Katalog
1943

over alle skandinaviske frimerker.

Dette er den eldste og største katalog over skandinaviske frimerker, forsynt med ca. 600 illustrasjoner i originalstørrelse. Korrekt og fyldig tekst med et stort antall veiledende og opplysende bemerkninger om de forskjellige utgaver, hvilke er av stor verdi for enhver samler. Korrekte priser er notert på alle frimerker samt på de fleste feiltrykk og avarter.

Bestil straks denne for enhver samler uunnværlige katalog.

Pris kr. 1,— plus porto.

Fåes hos de fleste frimerkehandlere samt fra utgiveren:

A. RYLUND
AARHUS DANMARK

A. W. BRØGGER'S
BOKTRYKKERI ^{A/S}

KARL JOHANS GT. 12
OSLO

Nu er den kommet!

En ny norsk håndbok i frimerkesamling og filateli for begynnere og viderekomne.

„FRIMERKESAMLEREN“

Av CHARLES B. MIDDLETHON

FORLAGSHUSET

Boken er på 200 sider og med
ca. 200 flotte illustrasjoner.

Pris innb. 6,50. Fåes overalt.

Alle slags
trykksaker
utføres rimelig og pent

R A M B Æ K S
T R Y K K E R I
T O L L B O D G A T E N 2
T E L E F O N 2 4 8 2 6
O S L O

No er den
kommet,

utvalgs-sirkulasjonen som enhver norsk,
aktiv samler har ventet på.

Uten å være medlem av noen filatelistklubb
kan hvem som helst få tilsendt utvalg
gjennom «The Worlds Utvalgsirkulasjon».
Og de som ønsker det, kan selv sende inn
utvalgshefter til sirkulasjon.

Klubben beregner seg 10% provisjon av
selger og 10% av kjøper. Forøvrig fåes
opplysninger ved henvendelse til:

«THE WORLDS UTVALGSIRKULASJON»

Herr Alfred Gilbertsen,
Stangeland pr. Sandnes.

Vedlegg 7 øre til trykksakporto.

L A R S V Ø L S T A D
F R I M E R K E R E N G R O S — E N D E T A I L
S A N D N E S

**NORSK
FILATELISTISK
TIDSSKRIFT**

Utgis av
Norsk Filatelistforbund

Tidsskriftet utkommer ca. 1ste i hver måned.

Abonnement: Ikke medlemmer av forbundsklubbene: kr. 5,— pr. år
som må betales ved bladets bestilling. Abonnement kan tegnes direkte
til redaksjonen Postboks 2243, Oslo, og ved alle landets postanstalter.

Annonsesatser:	$\frac{1}{1}$ side kr. 40,—.	$\frac{1}{4}$ side kr. 14,—.
	$\frac{1}{2}$ side kr. 25,—.	$\frac{1}{6}$ side kr. 10,—.
	$\frac{1}{3}$ side kr. 18,—.	$\frac{1}{8}$ side kr. 8,—.

For annonser i fast abonnement gis rabatt etter følgende satser:
Med fast tekst: Helt år 20%, halvt år 10%.

Med endret tekst: Helt år 10%, halvt år 5%.

Annonser for medlemmer: 5 linjer og derunder kr. 3,— som betales
ved bestillingen.